

**Emelésük: A
nemek szerinti világban való
navigálás**

Maxwell Davies

ECGE7002Q Disszertáció

MA Equity and Diversity in Society

***(Méltányosság és sokszínűség a
társadalomban)***

május 2020

Kar Oktatási és Közösségek

TARTALOM

.....	TARTALOM	2
.....	ELISMERÉSEK	3
.....	ABSZTRAKT	4
.....	ACRONYM	5
1.	BEVEZETÉS	6
2.	SZAKIRODALMIÁTTEKINTÉS	9
2.1.	Bevezetés	9
1. ábra:	Az ökológiai rendszerelmélet (Bronfenbrenner, 1979).....	9
2.2.	Nemek közötti fejlődés	a gyermekeknél10
2.3.	Szex, nemek és	deviancia12
2. ábra:	Megközelíthető modell - nem és nemek13.....	
2.4.	A	nyelv és a címkézés szétválasztása15
2.5.	Intézményi hatalmi harcok	16
2.6.	Következtetés	17
3.	MÓDSZERTANIFELÜLVIZSGÁLAT	19
3.1.	Bevezetés	19
3.2.	A tanulmány kontextusa	20
3.3.	A	módszertan indokolása20
3.4.	Népesség	és minta22
3.5.	Interjúk	23
3.6.	Előítéletesség/Konzisztencia/Etika	24
3.7.	Megbízhatóság/	érvényesség25
3.8.	Következtetés	26
4.	AZ ADATOK BEMUTATÁSA	28
4.1.	Bevezetés	28
4.2.	A résztvevők profilja	30
1a. táblázat:	Kódkeret - Nemek szerinti kreatív családok	31
1b. táblázat:	Kódkeret - érvényességi csoport	32.....
4.3.	A	GCP32konceptiója
4.4.	Mások oktatása	34
4.5.	A	nemek közötti párbeszéd35
4.6.	Nyelvtudás	39
4.7.	A társadalmi	normákelleni küzdelem40
4.8.	Érvényesség	Csoport45
4.9.	Következtetés	48
5.	ADATOKMEGVITATÁSA ÉSÉRTELMEZÉSE	51
6.	ÖSSZEFOGLALÓ, KÖVETKEZTETÉS ÉS AJÁNLÁSOK	58
7.	HIVATKOZÁSOK	62
8.	FÜGGELÉK	75
8.1.	1. függelék: Tematikus elemzés és ajánlások	grafikon76
8.2.	2. függelék: Hogyan használjuk az Ők/Ők	név másokat78

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Szeretném kifejezni legmélyebb elismerésemet a kutatásvezetőmnek, Phillip Morgannek, aki arra ösztönzött, hogy kritikusan gondolkodjak, mint bármi, amit képzelni tudtam, az ő fáradhatatlansága a munkám ápolásában és támogatásában, és képes voltam befejezni ezt a disszertációt, rendkívül hálás vagyok. Szeretném továbbá őszinte hálámat kifejezni a Kar Oktatási és Közösségi csapatnak Dr. Caroline Lohmann-Hancock, Nichola Welton és ismét Phillip Morgan, akik mindannyian annyi energiát fordítottak arra, hogy a disszertációmhoz szükséges helyzetemet a tanítás első éveiben meghatározzák, a tanácsaik és útmutatásuk felbecsülhetetlen értékű volt. Mélyen hálás vagyok nektek, River Noa Davies és Abby Ohlsen, ti ketten feltétel nélküli szeretetet és támogatást adtatok nekem. Türelmet és megértést is adtatok nekem, sokkal többet, mint amennyit időnként megérdemeltem, megváltoztattátok a világot. Szeretnék köszönetet mondani a szülőknek is, akik hozzájárultak ehhez a tanulmányhoz, és időt és energiát adtak, hogy részesei legyenek ennek az utazásnak, nélkületek ez nem lenne lehetséges, köszönöm. Végül szeretném elismerni a nővéremtől, Anastasia Kennett-től kapott segítséget és segítséget, büszke vagyok rád.

ABSZTRAKT

A kutatás célja annak megállapítása, hogy a nemek szerinti kreatív szülői magatartás (Morris, 2018) hogyan navigál a nemek szerinti világban. A konstruktív és interpretivista paradigmát használva a kritikai paradigmás megközelítés mellett ez a kutatás arra törekszik, hogy a nemek közötti diskurzust az emberek és a kortárs társadalom pszichéjén belül helyezze el (Rehman és Alharthi, 2016; Oksala, 2006). A modern társadalmon belül az ember vagy megfelel a nemi normativitásnak, vagy vitatja azt, azonban az egyén pozicionálása nagyban függ attól, hogy a nemiséget mások értelmezései mennyire játsszák el (Butler, 1990). Aki sikeresen navigál a nemi dichotómiában, az jutalomban részesül a státusz, a kapcsolatok és a védelem terén, akinek ez nem sikerül, azt kiközösítik, marginalizálják vagy akár meg is ölhetik (Kosciw et al., 2018; Heshmat, 2014; Celis et al., 2013; Yelland és Grieshaber, 1998). A nemeket a hierarchia és a patriarchátus fenntartása és megőrzése érdekében az uralkodó fehér, férfi, cis-nemű, heteroszexuális osztály irányítja és menedzseli az emberek születéskori, nemi szervek alapján történő felosztásán keresztül (Jakiela és Ozier, 2018; Hibbs, 2014; Selly et al., 2011; Yelland és Grieshaber, 1998; Stets és Burke, 1996; Bordo, 1996). A nemek közötti kreatív szülői szerepvállalás nem mentes a nehézségektől ebben az androcentrikusan irányított, dualista ideológiájú társadalomban, azonban ez a változás politikai jelenléte (Weedon, 1987), amely rávilágít arra, hogy a nemek milyen hatalommal rendelkeznek az elme felett a tudatban és a tudatalattiban. Ha nem létezne a nemek lényege, akkor a nemek eszméje sem jönne létre (King, 2004). A nemeket éppen azok az emberek tartják fenn és hozzák létre, akik engednek a hatalmának, és akiket maga a létezésének fogalma irányít, tovább reprodukálva ezzel a pozícióját abban a hitben, hogy a nemek veleszületettek, biológiaiak és természetesek (Burr, 2003). A nemek hozzárendelésének szükségessége szükségtelen, és egyesek számára ugyanannyi problémát okozhat, mint amennyire sikeres mások számára (Fawcett Society, 2019a; Fawcett Society, 2019b; Emanuel, 2019; Olsen, 2019; Markosyan és Ahmed, 2017; Miller és Grollman, 2015; Yelland és Grieshaber, 1998; Butler, 1988; Intersex Society of North America, dátum nélkül), azonban a törvény által adott jogunk a nemhez, az identitáshoz és a megkülönböztetés elleni védelemhez (Equality Act, 2010; Ronen, 2004; The United Nations, 1990; Humanium, dátum nélkül; Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, 1948), ezért a nem és a nemek fejlődési folyamatának meghagyása az egyén számára, hogy születésétől kezdve felfedezze, lehetővé teszi a személyes fejlődést ahelyett, hogy elnyomná a személy folyékony kifejezőmódját. Ha a természetre bízunk, akkor a

nemek felfedezésének szabadsága az egyéni belülről jönne, saját veleszületett vonzódásuk alapján, hogy milyen pozíciót foglaljanak el maguknak.

ACRONYM

GCP Gender Creative Parenting

GOP Gender Nyílt szülői felügyelet

GNP Gendersemleges szülői magatartás

DSDD Szexuális fejlődési rendellenesség

APA Amerikai Pszichológiai Társaság

1. BEVEZETÉS

A nemek közötti kreatív szülői magatartás (Gender Creative Parenting, GCP) egy új mozgalom, amelyben a szülők olyan nemileg sokszínű környezetet teremtenek, amely lehetővé teszi gyermekeik (Theybies) számára a nemek felfedezésének szabadságát, segítve őket abban, hogy felnőjenek a nem, a nem és az identitás megértéséhez, vizsgálatához és kritikus értékeléséhez, a szülők ezt a nemi sztereotipizáló viselkedés korlátozásával igyekeznek elérni, a gyermek anatómiájának lehetőség szerinti nem nyilvános felfedésével és az ők/ők névmások születéstől fogva történő használatával (Morris, 2018). Ezen a szülői stíluson belül jelentős vita folyik az emberek dualista ideológiája körül; a társadalmon belüli megosztottság azonban "mélyreható hatással van arra, ahogyan viselkedünk, és ahogyan önmagunkat és másokat érzékelünk" (Joel, 2019). E társadalmi megosztottság hatásai negatív következményekhez vezetnek a gyermekeken belül, ahol a fiúknak "hiányoznak az érzelmeik, agresszívvá válnak, alulteljesítik az iskolát, és a toxikus maszkulinitás kultúrájának részévé válnak, amely normalizálja az erőszakot", a lányoknak pedig önértékelési problémáik vannak, amelyek sokat kapcsolódnak a testképükhöz, ami a tizenéves lányok körében egy nagy önpusztító kultúrát eredményez (Fawcett Society, 2019a). Mindez kiterjed a felnőttkorra is, ahol a nők 53%-a és a férfiak 69%-a állítja, hogy a nemi sztereotípiák negatív és káros hatással voltak a fejlődésükre, a kapcsolataikra és a társadalomban való elhelyezkedésükre, a sztereotip megnevezések alapjai nem a társadalom többségével rezonálnak, hanem a társadalomban lévő hatalomtól származnak (Fawcett Society, 2019b). Celis *et al.* (2013, 1. o.) azt állítja, hogy a nem és a nemek jelenlegi felosztása mögött álló hatalom az erőforrásokhoz, a térhez és a szabad önkifejezéshez való egyenlőtlen hozzáférést eredményezi, mivel alapvetően az intézmények osztják fel őket, egy személy "egy bizonyos nemhez vagy nemi csoporthoz való tartozásként való azonosításával" összefüggésben. Staszak, (2008) azt állítja, hogy bizonyos nézők

(az elnyomók) diszkurzív lencsége valakit másnak fog érzékelni, mivel nem megfelelően teljesíti a nemi szerepét, és hatalmi kényszerítő eszközt képez, mint olyan módot, amely csoportokat hoz létre a társadalmon belül, konkrétan egy olyan csoportot, "amelyik

megtettesíti a normákat, és akinek az identitását értékelik, és egy másik, amelyet a hibái határoznak meg, leértékelt és diszkriminációra hajlamos". Yelland és Grieshaber (1998) azt javasolja, hogy a nemi normáktól való eltérések lehetőséget teremtenek a nemek új előadásmódjainak kialakulására, és köztudottan a nemek komplex "biológiai, társadalmi és kulturális jellemzőinek" felvállalásának folyamatában történnek. Ezek az alternatív performanszok azonban nem nélkülözik a kihívásokat, Lewis (2019) szerint a nemek eltávolítása a gyermeknevelés előteréből összezavarja a gyermekeket, mivel "'a "nem" és a "nemi szervek" etimológiailag azonos eredetűek", és így azáltal, hogy ezeket az összefüggéseket nem hozzák tudomásunkra, a gyermekek "nemükkel kapcsolatos zavarodottsági problémákkal" fognak küzdeni. Roberts (2017) továbbá arra kényszerít, hogy "hagyjunk fel a gyermekkor szexuális politizálásával", hogy a gyermekek anatómiájukat ünnepeleendő és nem szégyellni való dolognak tekintsék, és hogy "a biológiai különbségek figyelmen kívül hagyásával megtagadhatjuk a gyermekektől a lehetőséget, hogy veleszületett erősségeikre építsenek" (American Academy of Paediatrics, 1998). Mavroveli (2018) felajánlja, hogy jelenleg úgy tűnik, hogy a nemek közötti vita a szélsőségek felé gravitál, amelyekben a gyermekek "lehetetlenül antiszociális elidegenedésre" lesznek ítélve, ami vitát szül a gyermekek körül, és arról, hogy a nemekkel kapcsolatos véleményük vagy döntéseik tekintetében inkább zavarosak vagy rögzültek lesznek-e. Staszak (2008) szerint a GCP, a Theybies vagy akár az ők/them névmás használata mögött negativitás húzódik meg, mivel ezek az elnyomók részéről a másság egyfajta másságként való megkülönböztetéseként használhatók, ami paradox módon egy Mi és Ők megosztást hoz létre, mivel az egyik csoport, a cisz-nemű emberek, a normativitást testesítik meg, míg a másik csoport, a Theybies, a nemi normativitástól való eltérést mutat. Hanna *et al.* (2019) szerint a névmások elvétele nem feltétlenül jelenti a nemek közötti egyenlőtlenségek leegyszerűsítését, és más mozgalmaknak

figyelembe kell venniük a valós világ problémáit, mivel ez nem változtat meg valakit, aki tudat alatt elfogult, de hozzájárulna mások károsításához, mivel "többszörösen kereszteződő elnyomásnak van kitéve - a nem, a rasszizmus, a transz-

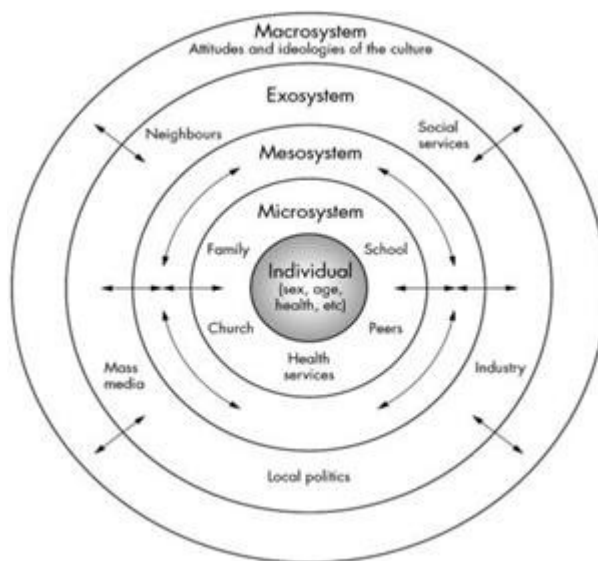
nőgyűlölet és szegénység". Ezért Sverdlik (1987) kifejti, hogy különösen naiv lenne az egyénekre összpontosítani, különösen akkor, amikor nyilvánvaló, hogy a vállalatok és intézmények befolyásolják az emberek szemléletét és viselkedését, és meghatározott elképzeléseket véglegesnek tekintenek. Heshmat (2014) felajánlja, hogy az emberek nagy többsége nem választja meg identitását, hanem mások és az uralkodó kulturális normák hatásának enged, miután internalizálta az értékeket; a gyerekek ezeken az adott feltételeken belül határozzák meg magukat. Ezután a társadalmon belüli navigáció érdekében ezeket a feltételeket és szabályokat követik, mert bárki, aki eltér a férfi és női dichotómián kívül, marginalizálódik és másnak bélyegzik, és ezután képtelen az intézményeken belül dolgozni, mivel ez magában foglalja a hegemon maszkulinitás és femininitás legitimációját, hogy támogassa pozícióját (Shelly *et al.*, 2011). Martin (2005) azt javasolja, hogy ahhoz, hogy a nemek ontológiája létezzen, negatív megjegyzéseket kell hordoznia, és ezek a megjegyzések egyértelműen megjelennek a GCP-re adott válaszokban (Lewis, 2019; Roberts, 2017), ezért ez a kutatás arra törekszik, hogy megállapítsa a GCP pozicionálását a társadalom pszichéjében ebben a modern világban. Megvizsgálva egy személy tapasztalatait, neveltetését, biológiai fejlődését és az emberi interakciókat, hogy lássuk, mindez milyen hatással van a nemi fejlődésre a nemileg kreatív családokban nevelkedő gyermekeknél, és a társadalomban való eligazodásuk képességére, annak érdekében, hogy felfedezzük, hogy "a nemi zavar a zsarnokság du jour" (Roberts, 2017).

2. SZAKIRODALMI ÁTTEKINTÉS

2.1. Bevezetés

Bronfenbrenner (1979) elmagyarázza az ökológiai rendszerelméletet (1. ábra), amely megmutatja, hogy az emberi fejlődésre hogyan hatnak a különböző típusú környezeti hatások, ezek a kölcsönhatások idővel történnek az egyén és bármely környezeti kontextus között, amelynek részévé válik (Ettekal és Mahoney, 2017). Joel (2019) elmagyarázza, hogy ezek a kölcsönhatások meghatározzák és megerősítik a nemi binaritást a "különböző szerepek, státusz és hatalom emberekre való felosztásán" keresztül, amelyben elvárt különbség van abban, hogy egy személynek hogyan kell cselekednie és viselkednie.

1. ábra: Az ökológiai rendszerelmélet (Bronfenbrenner, 1979)

Butler (1986, 39. o.) ezzel ellentétes álláspontot képvisel, amikor azt állítja, hogy "nem a kultúra vagy a megtestesült élet előtti helyről válunk nemekké, hanem alapvetően ezek feltételein belül". Ezek a feltételek arra a vitára építenek, hogy a nem és a nemek biológiailag adottak vagy társadalmilag konstruáltak-e, annak ellenére, hogy folyamatos állítások érvelnek a pozicionálás mellett (Tseng, 2008; Diamond, 2002; Butler, 1998; Beauvoir, 1949). Ezen belül több teoretikus is érvelt amellett,

hogyan a gyermekek hogyan állapítják meg a nemek társadalmi fogalmát,

nemük és a nemi identitás megértése másokban (Bem, 1983; Kohlberg, 1966; Mischel, 1966). Zook (2017) felajánlja, hogy a nemi konformitás a társadalomban "mindenütt feltételezett, és ezért csak a nemi identitás váratlan megnyilvánulásaihoz képest válik értelmessé". A nemiségnek ezeken a váratlan performanszain belül keletkezhetnek címkék, Ferguson (2015) szerint "a címkék lehetnek az elnyomás eszközei és az ellenállás eszközei is", egy címke csak akkor válik "deviánssá, ha a társadalmi normák megsértésének vagy a "normálisnak" a megjelölésére használják" (Link és Phelan, 1999). Ezek a címkék aztán "társadalmi sztereotípiákká válnak, amelyeket a vallás, az orvostudomány és a jog támogat" (Rimmerman, 2002), majd az irányító testületek reprodukálják és fenntartják őket, amelyek mindegyike túlnyomórészt androcentrikus (Hibbs, 2014) Ez azért fontos, mert "a világ népességének 38,6 százaléka nemi anyanyelvet beszél" (Jakiela és Ozier, 2018, 16. o.), amelyben egy férfias, hegemon hatalommal rendelkező társadalmat hoz létre. Strets és Bruke (1996) felajánlja, hogy ezen az androcentrikus szférán keresztül, amelyben "a nem és az ellenőrzés osztozik a társadalmi kapcsolatokban a hatalomra és a dominanciára vonatkozó jelentéssdimenzió", mivel a férfiak uralják a normativitást, a magasabb státuszú pozíciót birtokló férfiak mindenkit, akit ellenzékinek látnak, másnak bélyegeznek, majd alacsonyabb státuszúnak pozicionálnak, mert ez "társadalmi ellenőrzési mechanizmusként szolgál a státuszhierarchia fenntartására", ami az ökológiai rendszer körforgásában minden új születéssel megismétlődik.

2.2. Nemek közötti fejlődés a gyermekeknél

Ha az uralkodó elméleteket a 20.th századra vonatkozóan pontosnak fogadjuk el, akkor Kohlberg (1966) kognitív-fejlődési elméletének állításai arra engednek következtetni, hogy...

"az alapvető szexuális attitűdöket nem közvetlenül sem a biológiai ösztönök, sem az önkényes kulturális normák, hanem sokkal inkább a gyermek kognitív szerveződése alakítja ki" (Kohlberg, 1966, 83. o.).

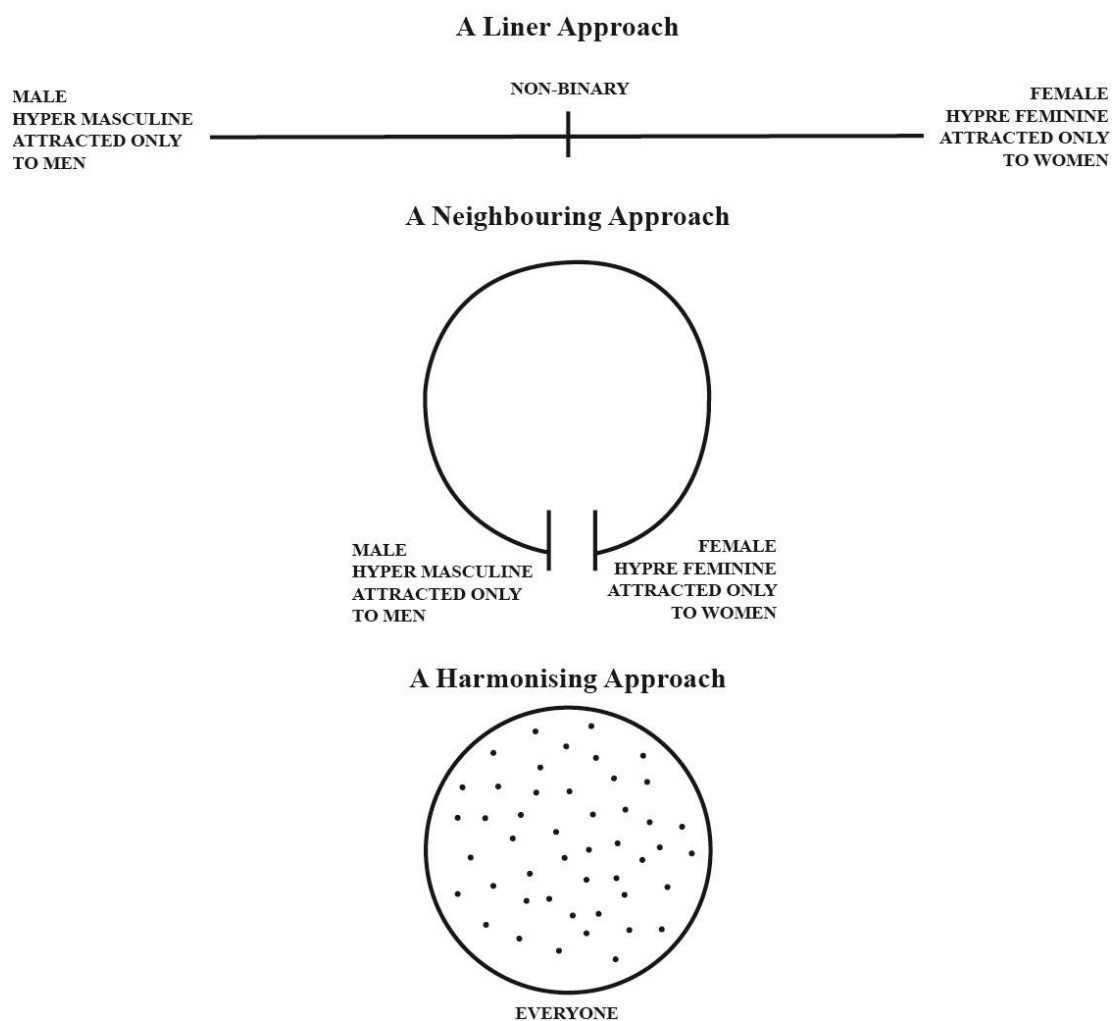
Ha Kohlberg (1966) elméletét igaznak fogadjuk el, akkor a nemi identitás 2 éves kor körül alakul ki; a nemi stabilitás 4-5 éves kor körül, a nemi konzisztencia pedig 7-8 éves kor körül. Kohlberg (1966) azt parancsolja, hogy a gyermek fejlődési megértése az, hogy "fiú vagyok, és ezért fiús dolgokat teszek". Ezt a pozicionalitást megkérdőjelezve Goldman és Goldman (1982) azt állítja, hogy a megkérdezett 5-7 évesek közül sokan, akik elérték a nemi stabilitást és konzisztenciát, nem tudták leírni, hogy ez mikor vált fixálttá vagy meghatározóvá, de azt sem, hogy ki és mi határozta meg. Mischel (1966) a szociális fejlődés elméletét javasolta, azt állítva, hogy a környezet valójában fontos a gyermekek nemi fejlődésében, és hogy viselkedésük megelőzi kognitív fejlődésüket. Ha Mischel (1966) elméletét igaznak fogadjuk el, akkor arra a következtetésre jut, hogy a gyermek fejlődését a jóváhagyott viselkedések erősítik meg, például "jutalmat kaptam azért, mert fiús dolgokat csináltam, biztosan fiú vagyok". Mindkét elméletet kibővítve Bem (1983, 603-605. o.) ezt a diskurzust robusztusan elhelyezi, azt állítva, hogy a gyermek nemi fejlődése "nagyértékben a nemi sémák feldolgozásából ered", és erősen összekapcsolódik mind a kognitív, mind a szociális fejlődés elméleteivel, egy olyan elméleten keresztül, amelyet nemi séma elméletnek nevez. Bem (1983, 603-605. o.) azt ajánlja, hogy a gyermek "megtanulja a társadalom nemi sémájának tartalmát", amelyben saját neméről alkotott kognitív felfogásához igazodik, és ezért amikor a gyermekek leírják magukat, akkor "pontosan a tulajdonságok vagy viselkedések nemi konnotációi azok, amelyek feltételezhetően kiemelkedőek számukra". Martin *et al.* (2002, 904. o.) ezt a vitát a 20. századba helyezith azzal érvelve, hogy a társadalmi fejlődéselméletek, a kognitív fejlődéselméletek és a nemi sémák elméleteinek meghatározatlan pozicionálásán belül "függetlenül attól, hogy ki milyen elméleti irányultságot preferál, a kognitív, környezeti és biológiai tényezők mind fontosak" a gyermekeken belüli nemek fejlődési megértésében.

2.3. Szex, nemek és deviancia

Ha a szex és a nemek alapvető terminológiai érveit igaznak fogadjuk el, akkor Torgrimson és Minson (2005) vitatja, hogy a szex és a nemek "kifejezetten eltérő etimológiával és jelentéssel rendelkeznek", és a "szex biológiailag meghatározott, a nemek pedig kulturálisan meghatározottak" területére helyezik magukat. Ezzel szemben Lucas- Stannard (2012) szerint a nyugati társadalmon belül a nemre vonatkozóan 2 kategória létezik, amelyeket a nemmel szinonimaként használnak, ezek pedig a férfi és a nő, és a nemi szervek biológiai jellemzőin alapulnak (Lucas-Stannard, 2012; Yelland és Grieshaber, 1998), a nem és a nem biológiailag adott.

A nemek és a nemek leírásában a szerzők által a kutatásban talált világnézeti modell összeegyeztetésére törekedve, ezeket az ábrákat javasolják, és a talált adatokból fejlődtek ki, és a további kutatások számára mutatják be (2. ábra).

2. ábra: Megközelíthető modell - nem és nemek

Markosyan és Ahmed (2017) szerint, ha a nem azonosítása az anatómia és a kromoszómák biológiai jellemzőit jelenti, ahol az XX kromoszómák és a szeméremtest női, az XY kromoszómák és a pénisz pedig férfi, akkor ez mint azonosítási struktúra problematikus, mert ez nem mindig érhető el vagy hitelesíthető. Az Intersex Society of North America (nincs dátum) kimutatja, hogy minden 1500 születésből 1 esetben a gyermek nemi szervei láthatóan kétértelműnek tekinthetők, és bizonyos eltérések csak későbbi életkorban mutatkoznak meg. A születés kori eltéréseket "orvosi és társadalmi vészhelyzetnek" tekintik, vagy DSD (Disorder of Sex Development) címkével látják el, amely esetben a gyermekeket műtéti beavatkozásnak vetik alá, hogy a biológia (a nemi szervek és a kromoszómák)

összehangolása érdekében elérjék a nemi igazolást (pénisz vagy vagina).

nem (fiú vagy lány) hozzárendelése (Intersex Society of North America, nincs dátum; Emanuel, 2019; Markosyan és Ahmed, 2017). Bár ezek a műtétek nem mindig sikeresek, és azt eredményezték, hogy egyes betegek születés kori igazodása nem korrelál a későbbi életük során, ami problémákat okoz a szakemberek által születés kori kijelölt nem alapján történő nemi alapú gyermeknevelésben (Emanuel, 2019; Markosyan and Ahmed, 2017). A nemek közötti vitát továbbfűzve Olson (2019) és kutatócsoportja elmondta, hogy a transznemű gyermekekről készült tanulmányuk szerint a transznemű gyermekek már korai életkorban (3-5 éves kor között) ki tudják fejezni a születés kori kijelölt nemmel ellentétes nemhez való tartozás identitásukat, még a társadalmi átmenet előtt, csak nem biztos, hogy megvan a nyelvük ahhoz, hogy kifejezzék magukat. Toomey (2019) szerint ez a tanulmány azért fontos, mert bizonyítékot szolgáltat arra, hogy azok a gyerekek, akik mégis átmennek, nem társadalmi vagy személyes befolyás alapján jutottak el a döntésükhöz, hanem azonban "saját nemük megértése" alapján. Ugyanakkor azzal érvelnek, hogy a transznemű személyek nagyobb valószínűséggel ismétlik meg a nemi dichotómiát, mivel "a nemi nem konformitás társadalmi költségei a transz emberek számára továbbra is magasak" (Miller és Grollman, 2015). Butler (1988, 526-528. o.) azonban azt állítja, hogy a cisz-normativitás megismétlésén belül erősíti és fenntartja magát az elképzelést mint normatív fogalmat, azonban mivel a nem és a nemek sikertelen előadásai büntetéshez és marginalizációhoz vezetnek, azt mutatja, hogy van megértés és "társadalmi tudás arról, hogy a nemek igazsága vagy hamissága csak társadalmilag kényszerített és semmilyen értelemben nem ontológiai szükségzerű". Yelland és Grieshaber (1998) elmagyarázza, hogy a nemi normákat áthágókat fenyegetésnek tekintik, és hogy a nemek igazságának tekintélyes státuszát fenntartsák, fontos, hogy a jogsértések ritkák legyenek, vagy kijavítsák őket, hogy ne bukjanak le az illúziójukkal.

2.4. A nyelv és a címkézés szétválasztása

Shelly *et al.* (2011) szerint az egynemű intézmények a nemi sztereotípiák és a szegregáció ellenőrzésén keresztül társadalompolitikát hoznak létre, és ez egy olyan férfidominált szférában történik, amelyben minden hatalom a kezükben van, akadályokat építenek, és diszkriminációt kényszerítenek ki nemcsak a nőkkel, hanem másokkal szemben is, mivel az nem felel meg a társadalom igényeinek, és egyúttal marginalizálja azokat, akik nem illeszkednek a fehér, cisz-nemű, heteroszexuális férfi kategóriába. Ha ezt a férfidomináns androcentrikus szférát igaznak fogadjuk el, akkor Bordo (1996, 10. o.) azt ajánlja, hogy "a férfi egyszerre képviseli a pozitív és a semlegeset, ahogyan azt a férfi általános használata is jelzi az emberi lények általános megjelölésére", ami a nemi alapú nyelvi perspektíván belül azt jelenti, hogy "a férfias dominál a nőies felett", ami minden helyzetet férfias előítéletűvé tesz, még akkor is, ha nők vagy mások vannak dominánsan jelen (Timsit, 2017). Prewitt-Freilino *et al.* (2011) szerint azok az országok, amelyek természetes nemű nyelveket használnak, nagyobb nemek közötti egyenlőséget mutatnak a nemi alapú nyelvi rendszereket használó országokhoz képest. Hanna *et al.* (2019) ellenvetése szerint még a nem nélküli nyelveken belül sem csökken a szexizmus vagy a nemek közötti egyenlőség, mivel az emberek akár a "társalgási normák megsértéséig" is elmennek, hogy megtudják valaki nemét, és mások jelzőit használják a nemi sztereotípiák jelzésére. Az ők/ők névmások használata a nyelvi semlegesítés érdekében indult, de problémássá vált, mivel a nemek nélküli nyelvek nem fogadnak el nemi szimmetrikus terminológiát, még ezek a semleges névmások is hordoznak magukban férfi előítéletet (Prewitt-Freilino *et al.*, 2011). Tavits és Perez (2019) állításai ellenére, akik szerint az they/them névmások valójában kevesebb nemi előítéletet eredményeznek a társadalomban. Hanna *et al.* (2019) azonban azt parancsolja, hogy nem mindenkinek kellene az they/them névmásokat használnia, mivel "figyelmen kívül hagyja azt a

fontos munkát, amelyet a nemi névmások végeznek" a transz/GNC emberek számára, mivel a nemi hovatartozás nagyon fontos összetevője az egyén személyes identitásának, hogy tudatosan elkerülje a nemi hovatartozás aktusát.

"az erőszak egy másik formájaként" jelenik meg. Bradley *et al.* (2019, 1. o.) azt parancsolja, hogy "az újszerű névmások jobb módja a nemi semlegesség elérésének, mint az olyan váltakozó formák, mint az angol "They"". Svédországban azonban a semleges 'Hen' névmást a szexizmus csökkentésére fejlesztették ki (Senden *et al.*, 2015), és még a nemi semlegességet elfogadó iskolák (Stad, dátum nélkül) esetében is csak 83,6 pontot érnek el a 100-ból a nemek közötti egyenlőségi indexen (European Institute for Gender Equality, 2018), ami a legjobb esetben is csak jelképes, és nem kínál teljesen reformatív elképzelést a nemek közötti egyenlőségre.

2.5. Intézményi hatalmi harcok

A mikrorendszeren belül Yelland és Grieshaber (1998, 1. o.) azt javasolják, hogy a nem és a nemi hovatartozás "szisztematikus folyamat, amely a születéskor kezdődik, és az újszülöttek nemének megfelelően folyamatosan alakul, formálódik és átformálódik egész életük során", akiket az egészségügyi szakemberek két kategóriába sorolnak és osztanak be. Lorber és Farrell (1991, 1-2. o.) azt állítja, hogy ezeket a felosztásokat "az uralom és az alárendeltség struktúrájának, valamint a család és a gazdaság munkamegosztásának" alapvető összetevőjeként használják. A gyermekek számára, amint elhagyják a családot, az intézményesített pedagógián belül a gazdaságra készítik fel őket. Zook (2017) arra kényszerít, hogy a szocializációs ágensek, mint például az iskola, olyan helyek, ahol...

"a gyerekek kezdik megérteni a hatalom és a kiváltságok marginalizáló hatásait, ahogy egyes identitáscsoportok a domináns csoporton kívülre, kedvezőtlen pozícióba kerülnek" (Zook, 2017, 1757. o.).

Kosciw *et al.* (2018) azzal érvel, hogy ezek a "kedvezőtlen helyzetűek" marginalizálódnak a gyűlöletcselekményeken keresztül, aminek következtében a gyermekek 10%-át nemük miatt, 11,2%-át pedig nemük kifejezése miatt érte fizikai bántalmazás, annak ellenére, hogy az oktatási törvény (2002) 175. szakasza szerint az

iskoláknak biztosítaniuk kell a gyermekek jólétét. Azonban az exo-rendszer politikai szféráján belül (Ettekal és

Mahoney, 2017), ahol a gyermek identitással való rendelkezésének képessége kezdődik, ahogyan azt az ENSZ Gyermekjogi Egyezménye (The United Nations, 1990, 4. o.) állítja, amelynek 8. cikke (1) bekezdése szerint minden részes államnak vállalnia és tiszteletben kell tartania a gyermek és identitása megőrzését, "beleértve az állampolgárságot, a nevet és a törvény által elismert családi kapcsolatokat, jogellenes beavatkozás nélkül". Stewart (1992) azonban azt állítja, hogy az identitás nincs meghatározva sem ebben a cikkben, sem máshol az egyezményben, ami megkérdőjelezi annak képességét, hogy a legtöbb részes állam gyakorlatában felhasználható vagy elfogadható legyen az elfogadásra irányuló szociálpolitikák létrehozására, ami komoly problémát jelent. Humanium (dátum nélkül) a továbbiakban a nemet az identitás egyik összetevőjeként említi, és azt állítja, hogy az egyén identitásának részletein keresztül "az egyén a státuszának megfelelő jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik". Még az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával (1948) is, amelynek cikke

7 szerint mindenki egyenlő, és jogosult az egyenlő védelemre, különösen a megkülönböztetéssel szemben, és az ilyen megkülönböztetés még a törvény szerint sem vonható felelősségre, amikor az egyenlőségi törvény (2010) által további védelmet igénylők megkülönböztetésének szükségessége miatt nem sok biztonságot nyújt a nemi nemek közötti eltérés, a nem és a nemek ellenőrzése, és ezen túlmenően az emberek nem részesülnek egyenlő bánásmódban, még akkor sem, ha azt a törvény kimondja.

2.6. Következtetés

Ha Kohlberg (1966), Mischel (1966) és Bem (1983) kutatásai korlátozottan tekinthetők és elsőbbséget biztosítanak, akkor ez egy nagy "a múltbeli kutatásban tartósan fennálló megállapítás miatt egy ""nemi" cisnormatív előítéletet" (Worthen,

2016) magyarázza az okot, amiért az adatok megállapításai mindig dualista jellegűek, ami csak a férfi és női alanyok nemi nézetét biztosítja. Azáltal, hogy alapvetően arra ösztönzik a gyermekeket, hogy részt vegyenek a nemek saját meghatározásában, és a felfedezés szabadságával, hogy hűek legyenek ahhoz, akik ők maguk, lesz

ez segíti a felnőttek fejlődését, akik képesek lesznek hitelesen kifejezni magukat, és ha a társadalom elkötelezett az emberi jogok mellett, akkor ez "a gyermek önmaga által kialakított identitáshoz való jogának világos és egyértelmű elismerését" jelentené (Ronen, 2004). Burr (2003) azonban azt állítja, hogy a társadalom elmulasztotta megteremteni a gyermek választási szabadságát, mivel vitatja a gyermek pozicionálását, mivel nem egy objektív valóságból érkezett, hanem a környezetében lévő emberekből, mind a múltban, mind a jelenben; ahol a fogalmi keretek már léteznek a kulturális nyelvükben, maga a gondolkodásmód a nyelven keresztül kondicionálódik, amely a gondolkodás, a kategóriák és a fogalmak előfeltételeit hozza létre, ami paradox módon a kultúra kereteit hozza létre, ami problematikus diskurzust teremt a nem és nemi dichotómiában élők számára. Ezért fontos, hogy minden olyan koncepciót figyelembe vegyünk, amely ezt megkérdőjelezi, és így ez a kutatás arra törekszik, hogy megértsük, hogyan navigálják magukat a nemek szerint kreatív családokban élő szülők és gyermekek ebben a nemi világba, a jelenség értelmezésével, a társadalmi konstruktivista és értelmező paradigmán keresztül, a kritikai paradigmás megközelítés mellett (Rehman és Alharthi, 2016), különösen a nem és a nemek feltételezései körül, személyes értelmezéseiken keresztül, különösen a hatalom szintjét illetően, amellyel ezek a társadalomban a férfiak és nők formálása és pozicionálása felett rendelkeznek (Rehman és Alharthi, 2016; Asghar, 2013; Prewitt-Freilino *et al.*, 2011). Rehman és Alharthi (2016, 68. o.) elmagyarázza, mivel a kritikai paradigma "figyelembe veszi a helyzet politikai, kulturális, etnikai és nemi előzményeit", előnyös lesz a GCP-t körülvevő diskurzusban és abban, hogy hol helyezkedik el az emberek pszichéjében és a kortárs társadalomban, hogy kritikus szemszögből közelítsen.

3. MÓDSZERTANI FELÜLVIZSGÁLAT

3.1. Bevezetés

A kutatás célja, hogy megértést szerezzen a GCP-t övező kritikai diskurzusról, valamint arról, hogy hol helyezkedik el az emberek és a kortárs társadalom pszichéjében, a cél pedig az, hogy felfedezzük, hogyan képes eligazodni ebben a nemek szerinti világban. Azáltal, hogy megvizsgáljuk egy személy társadalomban szerzett tapasztalatait, neveltetését és interakcióit, hogy lássuk, mindez milyen hatással van a gyermekek nemi fejlődésére (Fawcett Society, 2019a; Ettekal és Mahoney, 2017), különösen a nemi szempontból kreatív családokban élőkre (Morris, 2018). Hasznos lenne megérteni, hogyan valósul meg a nemekről való tudás a gyermekekben, ha a kognitív fejlődélmélet, a szociális fejlődélmélet vagy a nemi sémák elmélete (Kohlberg, 1966; Mischel, 1966; Bem, 1983) között próbálnánk megállapítani a gyermek pozicionálását. Annak megismerése, hogy a nemről és a nemiségről alkotott elképzelés hogyan reprodukálódik, tartható fenn és formálódik, és hogyan használják hatalmi kohéziós eszközként a társadalmon belül a mások diszkriminációjával történő ellenőrzés révén, a konformitás kikényszerítése érdekében (Staszak, 2008; Yelland és Grieshaber, 1998; Butler, 1988).

A kutatás céljai a következők:

- Félstrukturált és strukturálatlan kérdéseket egyaránt használó interjúkészítésen keresztül platformot biztosítunk (videomegosztó) a szülőknek, hogy kifejthessék a szexről, a nemekről és a nemek közötti kreatív szülői szerepvállaláson keresztül megtett útjukról alkotott értelmezésüket.
- A nem, a nemek és az identitás jelentését körülvevő irodalom mélyreható elemzésének elősegítése a nemekkel kapcsolatos felfogások, hatalmi viszonyok és elnyomó struktúrák vizsgálata érdekében.
- A kognitív fejlődélmélet, a szociális fejlődélmélet és a nemi sémák elméletének tesztelése.
- A nyelv hatalmának és a nyelvnek a GCP-re gyakorolt hatásának

fejlesztése, megértése, vizsgálata és kritikus feltárása.

- Azonosítsa a gyermekek nemi fejlődését befolyásoló tényezőket Bronfenbrenner (1979) ökológiai rendszerelméletén belül.

3.2. A tanulmány kontextusa

E tanulmány kontextusa a szülői létről szóló kortárs vitában helyezkedik el, mivel a szülői és gyermeknevelési koncepció egyre sokrétűbbé válik (Meyer, 2013). A nők választójogától, az emancipációtól és a jogalkotástól kezdve (Emberi jogi törvény 1998, Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 1948, A gyermek joga 1990, Egyenlőségi törvény 2010) ezek a történelmi események a másokkal szembeni megkülönböztetés jogellenességét hozták, különösen a nem és a nemi hovatartozás területén belül. Zosuls *et al.* (2011) azonban kifejti:

"A nemek közötti különbségek régóta foglalkoztatják a közvéleményt, és számtalan törvény, politika és gyakorlat igazolására használják őket a köz- és a magánszférában" (Zosuls *et al.*, 2011).

A fejlődéssel együtt jár a társadalmi normák megváltozása, amely megkérdőjelezi a status quo-t, különösen a házassággal és a szexualitással kapcsolatban, ami szélsőségeshez és az altjobboldali magatartás irányába mutató mozgalmakhoz vezet (Hawley, 2018). Dietze és Roth (2020) kifejti: "A jobboldali populista logika egy belső ellenség (a "korrupt" elit, feminista, LMBTQI-aktivista, politikai korrektség stb.) megkonstruálására épül", ami az erkölcsi család hagyományos értékeinek megerősödését hozza magával. Ezt követően úgy tekintik, hogy a GCP "a társadalom "társadalmi ellenőrzésre" irányuló erőfeszítéseinek mellékterméke" (Schur, 1971), amelyben a 20.th század diskurzusán belül új pozicionálást javasol: "a nemek mint státusz a társadalom szemszögéből származnak; a nemek mint identitás az egyének szemszögéből" (Stets és Burke, 1996), ezért arra törekszenek, hogy az egyének a lehető legnagyobb autonómiát biztosítsák nemi státuszának és identitásának kialakításában.

3.3. A módszertan indokolása

A főbb szövegek és kutatási eredmények hiányában ez a munka arra törekszik, hogy

új ismereteket és egy egyedi perspektívát mutasson be mind az interpretivista, mind a paradigmakritikai nézőpontból, megkérdőjelezve a nemek és a nemek közti diskurzust.

a GCP társadalmi helyzete. Kivunja és Kuyini (2017) a paradigmát úgy írja le, mint egy...

"fogalmi lencse, amelyen keresztül a kutató megvizsgálja kutatási projektjének módszertani szempontjait, hogy meghatározza az alkalmazott kutatási módszereket és az adatok elemzésének módját" (Kivunja és Kuyini, 2017, 26. o.).

Rehman és Alharthi (2016, 55. o.) azt ajánlja, hogy az interpretivista paradigmán belül többféle valóság létezik, amelyek társadalmilag konstruáltak, és úgy vélik, hogy "az igazságot és a valóságot nem teremtik, hanem felfedezik". Kivunja és Kuyini (2017, 33-34. o.) azt állítja, hogy az interpretivista paradigmán belül az értelmezés követelménye negatív eredményeket hozhat a kutató beavatkozása révén a saját értelmezésének és a szavak megértésének megkonstruálásával, ez magában foglalja a kutató készségét, hogy összegyűjtse a valódi jelentést az összegyűjtött és elemzett adatokon belül. Ugyanakkor "nagyon valószínűtlen, hogy a kutató elszakadjon az osztálytól, kultúrától, nemtől vagy fajtól" (Ryan, 2018, p. 11), és ezért némi hatást kell figyelembe venni. A kritikai ontológiai szemlélet feltételezi, hogy létezik egy valóság, amelyet "kulturális, politikai, etnikai, nemi és vallási tényezők alakítanak, amelyek egymással kölcsönhatásba lépve egy társadalmi rendszert hoznak létre" (Rehman és Alharthi, 2016, 55. o.), azonban a kritikai elméletből adódó problémát Ryan (2018, p. 11), aki kifejti, hogy "a vizsgálat tárgya és a vizsgálat tárgya elválaszthatatlanul összekapcsolódik, és hogy a kutató mindig a vizsgálat tárgyának része", ezért az ok, hogy mind a kritikai, mind az interpretivista paradigma figyelembe vétele segít jobb minőségű eredményeket produkálni, mivel ez a kutatás a jelenség valóságának feltárására törekszik a társadalmi rendszerek hatásán keresztül. Aliyu *et al.* (2014, 81. o.) egy alternatív megközelítést kínál, amely a pozitivistá paradigmát, amelyben az ontológiai perspektívát úgy tekinti, hogy "az igazság és a valóság szabad és független a szemlélőtől és a megfigyelőtől", a kutató

abból a pozícióból indul ki, hogy a világ "megfelel az állandónak

az ok-okozati összefüggések és történések változatlan törvényei és szabályai". Asghar (2013, 3122. o.) kizárja, hogy a pozitivista paradigma "tudományos módszertant használ, amely empirizmusból, objektivitásból és ellenőrzésből áll", mivel "előre meghatározott módon, bizonyos mérhető eszközökkel vizsgálnak egy kérdést, hogy megerősítsék vagy elutasítsák a hipotézist" ez azonban hajlamos "előítéleteket és a szcientizmus elnyomását" tartani (Aliyu *et al.*, 2014, p. 79), és így nem lesz alkalmas erre a tanulmányra. Ha ezeket a paradigmákat elfogadjuk, Lester (1999) azt ajánlja, hogy a fenomenológiai módszertan jó a szubjektív tapasztalat megértésére, az emberek motivációiba és cselekedeteibe való betekintés megszerzésére, hogy dekonstruáljuk a kultúrában már meglévő, a nemekkel kapcsolatos feltételezéseket (Oksala, 2006). Ha a fenomenológiai módszertant tekintjük a legjobb választásnak, akkor az adatgyűjtéshez kvalitatív módszerre lenne szükség, mivel "gazdag megértésre törekszik, amely inkább a kevesektől, mint a sokaktól származhat" (O'Leary, 2004, 104. o.). A kvalitatív megközelítés abban különbözik a kvantitatív megközelítéstől, hogy statisztikai számadatok gyűjtését igényli nagyszámú mintával (Layder, 2013; Walliman, 2011; O'Leary, 2007), ami akadályozza ezt a tanulmányt, mivel a válaszadók mérete korlátozza egy személy véleményének, elképzeléseinek, szokásainak vagy hiedelmeinek számszerűsíthetőségét, csak ezután, egy kvalitatív gyűjtőeszköz használatával érhető el a szavak értelmezése és azok jelentése valódi megértése (Layder, 2013; Walliman, 2011).

3.4. Alapsokaság és minta

Flick (2015, 11. o.) azt kínálja, hogy "a kvalitatív kutatók célzottan választják ki a résztvevőket, és kis számú esetet integrálnak relevanciájuk szerint", mivel olyan résztvevőket keresnek, akik hozzájárulhatnak egy adott jelenséggel kapcsolatos

tapasztalataikhoz és nézeteikhez. Hagyományosan a résztvevőket személyes interjúk, megfigyelések vagy postai úton kiküldött kérdőívek segítségével keresik meg, azonban ezeknek megvannak a korlátaik

időzítéssel, helyszínekkel és energiával, amelyet egy résztvevő adhat, számos ilyen akadály leküzdhető az online tanulmány készítésével, mivel "az e-mail vagy online interjúk, az online felmérések és a virtuális etnográfia ma már a társadalomkutatók módszertani eszköztárának részét képezik" (Flick, 2015, 13. o.). Ezért a résztvevők azonosítása és toborzása egy általános üzenetből áll majd, amelyet a Szülői Theybies összes tagjának írnak: a start Facebook-csoporttól kezdve az ők/azok/azok névmások használata a gyerekek esetében. Ennek a csoportnak a használata segít megtalálni a konkrét résztvevőket, hogy részt vegyenek egy interjúfolyamatban ehhez a kutatási projekthez. Miután a résztvevők megállapítására irányuló promóciót vagy említést feltöltöttek, minden más adatgyűjtés egyéni alapon történik majd Skype-hívások vagy video messenger-hívások révén. Az érvényességi csoport esetében az egyetlen kikötés az, hogy nem vállalják a GCP-t, ezért a résztvevők bármelyik csatornán keresztül megállapíthatók. A résztvevők hatékony biztosítása érdekében a kérdőívet kifejezetten úgy tervezték, hogy ne folytassák a kérdőívezést, ha a válaszadók nem tudják megerősíteni, hogy nem vállalnak GCP-t.

3.5. Interjúk

Denzin és Lincoln (2005, 642. o.) elmagyarázza, hogy a jelenségen belüli jelentésértelmezések elérésének legjobb módja az interjúk, mivel ezek "hasznos információkat tudnak generálni a megélt tapasztalatokról és azok jelentéséről". Thompson (2016) szerint "az interjú sikere a kutató és a válaszadó közötti köteléktől és bizalomtól függ". Ezért a kutató erőfeszítéseinek és képességeinek jó minőségűnek kell lenniük az interjúk értelmezéséhez, mivel a kutatók szemszögéből a jelentések potenciális eltolódása miatt (Simundic, 2013). Denzin és Lincoln (2005, 624. o.) felajánlja, hogy különösen fontos megérteni, hogy az interjúk "egy tárgyalt szöveg - egy olyan hely, ahol a hatalom, a nemek, a faj és az osztály metszik egymást", és ezért

a legjobban alkalmas erre a tanulmányra, mivel arra törekszik, hogy értelmezze a jelenségnek adott jelentéseket, amelyek körülveszik a nemek hatalmát.

3.6. Előítéletesség/konzisztencia/etika

A kutató feladata, hogy bármilyen kutatás elvégzése során korlátozza az összes lehetséges elfogultságot; Simundic (2013) szerint az elfogultság "az igazságtól való eltérés az adatgyűjtés, az adatelemzés, az értelmezés és a közzététel során, amely hamis következtetéseket eredményezhet". A kutató az elfogultság ellen "az informátorok kiválasztásának jó megtervezésével, az ellentétes esetek célzott keresésével" védekezhet, különösen az ellentétes nézetek figyelembevételével (Brink, 1993, 36. o.), ezért e kutatás keretében egy érvényességi csoportot kérdezzük meg a szülői tapasztalatok kritikai értékelése céljából a GCP-n kívüli nézőpontból. Vanclay *et al.* (2013) szerint minden kutatáson belül 5 etikai alapelv van, amelyek elsőbbséget élveznek: (1) a tájékozott beleegyezés megszerzése, (2) a kockázat és az ártalom minimalizálása, (3) az anonimitás és a titoktartás védelme, (4) a megtévesztés elkerülése, és (5) a résztvevők számára a visszalépés jogának biztosítása. Az etikai következményeket figyelembe véve az a döntés, hogy a felnőttekkel, nem pedig a gyerekekkel készítünk interjút, jobb választás a résztvevők kockázatának és kárának csökkentése érdekében (Neill, 2005). Amint a résztvevők biztosítása a tájékozott beleegyezés megszerzése érdekében további információkat adnak, beleértve a biztosítékot, hogy a résztvevők elolvassák az UWTSD levelét és a beleegyező nyilatkozatot, aláírják és visszaküldik azt, hogy beleegyeznek a folytatásba. Miután a résztvevők elfogadták; az adatgyűjtési szakaszban a résztvevőket ismét megkérjük, hogy megerősítsék a messenger felvételen keresztül, hogy aláírták a beleegyező nyilatkozatot, elolvasták a tájékoztató levelet, és tudatosítják, hogy bármikor visszavonhatják a mostani és a közzététel között. A személyes adatok szükségességének korlátozásával anonimitást kínálnak egy véleményalapú kérdőív alkalmazásával, amelyben minden információt szükség esetén megváltoztatnak az érintettek személyazonosságának biztosítása érdekében (Christoffersen, 2018). A

kockázatok korlátozására és a kockázatcsökkentés elősegítésére tett kísérletben, miután az interjúk átírása és a disszertáció értékelése megtörtént, az összes adatot eltávolítják és törlik, addig az ilyen adatokat online kell biztosítani és

csak az arra felhatalmazott személyek, a kutató és a The University of Wales Trinity St David's munkatársai számára, engedéllyel hozzáférhető.

3.7. Megbízhatóság/ érvényesség

Amikor a kutatás megbízhatóságáról és érvényességéről beszélünk, akkor leggyakrabban a kvantitatív módszerekről beszélünk, amelyekben az adatokat ugyanúgy lehet gyűjteni és számszerűsíteni minden résztvevő számára, azonban egy kvalitatív tanulmányon belül arra törekszenek, hogy hitelességet nyerjenek, ez attól függ, hogy a kutatók képesek-e navigálni az adatgyűjtési folyamatot, így "a megbízhatóság és az érvényesség fogalmilag megbízhatóság, szigor és minőség" (Golafshani, 2003, 600. o.), mert "a kvalitatív kutatási módszerek természete nem alkalmas az érvényesség statisztikai vagy empirikus számításaira" (Brink, 1993, 35. o.). Brink (1993) azt javasolja, hogy a megbízhatóságra, a szigorúságra és a minőségre való törekvésen belül tudni kell, hogy hol merülhetnek fel problémák, a fő területek, amelyekre figyelni kell, a kutató, a vizsgálati alanyok, a vizsgálati helyzet és kontextus, valamint az adatgyűjtéshez használt módszerek az elemzéshez. A kutató számára az elfogultság és a kompetencia kérdése, amely hatással lehet az adatok megbízhatóságára, az adatgyűjtés során az informátorok szerepe is olyan valóságot vetíthet előre, amely nem egyezik velük, hogy megpróbáljon a kutató kedvében járni, ezért az adatgyűjtés kontextusát és helyzetét ugyanúgy meg kell ismételni, hogy biztosítsák a "hasonlóságokat vagy különbségeket a jelentés tulajdonítása előtt" (Brink, 1993, 35-37. o.). A megbízhatóság biztosítása érdekében a kutató ellensúlyozta az egy adott csoportra vagy elképzelésre vonatkozó elfogultságot azáltal, hogy mind a GCP-típusúakat, mind az érvényességi csoportot (nem GCP-típusúak) biztosította. A szigorúságot és a minőséget egy olyan kérdőív szerkezettel biztosították, amelyet minden résztvevő számára ugyanabban a sorrendben olvasnak

végig, azonban lehetővé válik, hogy több kérdés feltevésének lehetősége is rendelkezésre álljon, mivel Flick (2015, 11. o.) azt ajánlja, hogy ha "kevesebb kérdéssel és

a válaszokat előre meghatározzák; nagyobb arányban alkalmaznak nyílt kérdéseket, hogy a résztvevők spontán válaszolhassanak, hatékonyan építve a téma elbeszélésére. Két paradigma megvalósításával ez is több szigorot és minőséget tart, mert ahogy Asghar (2013) elmagyarázza, a nem kritikus paradigmák csak azt mutatják be, ami számukra megfigyelhető egy helyzetben, míg a kritikus diskurzusmódszertan túlmutat a világ megreformálására irányuló felvételeken, figyelembe veszi ahelyzet diskurzusát, és túlmutat a nyelven és az adott jelentéseken, de figyelembe veszi az egyéb szemioziszokat, például a testbeszédet. Ez a választás a minőségi módszer megközelítés által elért kvalitatív módszer egy kérdőíves struktúra, amely úgy ítélte meg, a legjobb választás érvényességét az adatgyűjtés és elemzés, mert Mertens (2008, p. 99) magyarázza belül a kvalitatív kutatási módszer az adatgyűjtés és elemzés a "interakció a kutatók és a résztvevők között elengedhetetlen, és megköveteli a bizalom és a megértés szintjét, hogy pontosan képviselje álláspontját minden csoport igazságosan" ezért egy olyan szerkezet, amely magában foglalja a kutatók ismerete a lehetséges információkat, hogy a megadott, lesz kérte a kérdőív szerkezet a megfelelő módon.

3.8. Következtetés

Mivel a tanulmány kontextusa "az igazságtalanságra és diszkriminációra épülő társadalmi rendszerek átalakítására" (Rehman és Alharthi, 2016) törekszik, a kutató arra a következtetésre jutott, hogy a legjobb választás a két paradigma alkalmazása; a társadalmi interpretivista és a kritikai paradigmás megközelítés. Asghar (2013) ezt azért magyarázza, mert:

"A kutatók nem élvezhetik ezt a rugalmasságot vagy szabadságot, miközben egyetlen paradigma határai közé szorúlnak. Felül kell emelkedniük, hogy széles horizontokat találjanak, hogy megfeleljenek a 21. század komplex keresésének kihívást jelentő természetének" (Asghar, 2013, 3123. o.).

Ezeken a paradigmákon belül a kutató arra törekszik, hogy "felszabadítsa az emberi lényeket az őket rabszolgáskorba taszító körülmények alól" (Horkheimer, 1982, 244. o.), különösen a GCP-t és annak a társadalomban elfoglalt helyét körülvevő diskurzuson belül. Az interpretivista lencse kombinálása, mivel nem csak arra törekszik, hogy "tárgyakat, embereket vagy eseményeket vizsgáljon, hanem mélyen megértse őket társadalmi kontextusban" (Pham, 2018), valamint "a kritikai elmélet platformot biztosít a kutatási kérdések rugalmasabb, minőségibb és mélyebb elemzéséhez" (Asghar, 2013, 3123. o.). Célja, hogy meghatározza a valóság igazságát ezekben a társadalmi kontextusokban, és az emberek tapasztalatain keresztül közelítse meg egy jelenség jelentését, ahogyan az egy tudatban megjelenik, hogy megtalálja a tiszta lényegiséget (Moran és Mooney, 2002; Husserl, 1954). Ahogyan Sartre (2007) javasolja, a lényegünket a szabadon meghozott döntéseinken keresztül hozzuk létre: "a létezés megelőzi a "lényegét"", ezért az értelmező fenomenológiai elemzésen belüli elméleti perspektíva azt fogja vizsgálni, hogy a gyermek nemi tapasztalatai hogyan jönnek létre vagy alakulnak ki a "létezés" szabadságán keresztül a nemi kreatív nevelésből a saját "lényegi" énjük felépítésének képességében. A "hatalommal való visszaélés egyes társadalmi intézmények által politikai, kulturális, etikai vagy nemi alapon" (Asghar, 2013, 3124. o.) a hatalommal való visszaélés (Asghar, 2013, 3124. o.) azzal a tudással jár, hogy a gyermekek egy olyan nemi diskurzusba nőnek bele, amelyben a nemi és nemi dichotómián keresztül az irányítás természete által megosztottak és szegregáltak (Parker *et al.*, 2017), fontos, hogy a nemi identitás társadalmi és kulturális jelenségének tájékozott megértését gyűjtsük a nemi kreatív szülők gyermekeik számára hozott választásain keresztül, és hogyan befolyásolja a társadalomban való sikeres navigációjukat.

4. AZ ADATOK BEMUTATÁSA

4.1. Bevezetés

Mielőtt ezt megelőzné, az olvasónak hasznos lesz, ha tájékozódik a GCP-ről, hogy valóban megértse a témát, mindenekelőtt az e nevelési stílusra vonatkozó helyes terminológiát. Bár a többség a nemek szerinti kreatív szülői magatartás kifejezést használná, a kutató tudomására hozták, hogy az elnevezéssel kapcsolatban sok vita alakult ki (A6, 7E). Néhányan inkább "a nemek közötti nyitott szülői magatartás kifejezést használnák, mert számunkra az a lényege, hogy nyitva hagyjuk a gyermekünk nemét, hogy ő maga határozhassa meg" (6A). Míg mások a nemileg semleges szülői magatartás kifejezést használják, mert "a szülői magatartás semleges abban az értelemben, hogy mi nem hozunk semmilyen döntést a nemek szerint a gyerek felé" (7E). Ezért hasznos megérteni, hogy az olyan kifejezéseket, mint a nemek szerint kreatív szülői magatartás (GCP), a nemek szerint semleges szülői magatartás (GNP) és a nemek szerint nyitott szülői magatartás (GOP) mind szinonimaként használják ezzel a fogalommal. A GNP-vel (7E) kapcsolatban azonban zavaros a fogalom, mivel azt "az előítéletek megszüntetésének és az előítéletek ellentéte a semlegességnek" (Lucas-Stannard, 2012) nevezik, ami azért fontos, mert ezen a szülői magatartáson belül még a nemi előítéletek semlegesítése esetén is az az elmélet, hogy a gyermekeket "ugyanúgy" vagy "egyenlően" kell kezelni, amelyben a szülők továbbra is a születéskor kijelölt nemhez kapcsolódó névmásokat alkalmazzák gyermekeikre (5R; Brown, 2014). Mivel a GNP szülői magatartás nemi névmásokat használ, még mindig létezik annak felismerése, hogy a gyermekeknek esetleg még mindig ki kell jönniük a bejelentés során, míg a GCP-n belül kevesebb küzdelem vagy belső harc zajlik, mivel eleve nincsenek elvárások (5R). Brown (2014) szerint a GNP ideológián belül azok, akik úgy érzik, hogy...

"a gyermekek nemek szerinti címkézése és válogatásának nem igazán van jelentősége, amíg mindenkit igazságosan kezelnek - ez akkor lenne igaz,

ha a gyermekek csak azokra a nyíltabb, nyilvánvalóbb üzenetekre figyelnének, amelyeket mi, felnőttek küldünk" (Brown, 2014, 12. o.).

A továbbiakban e tanulmány céljaira a GCP kifejezést használjuk e szülői stílus tárgyalására. Egy másik kiemelkedő kifejezés a Theybies/Theybie szó használata, amelyet a médiában (Morris, 2018) és a közösségi médiaplatformokon (1C, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E) keresztül használtak. Maga a kifejezés a megkérdéskor boldogságot, nevetést és gondolkodást váltott ki a résztvevőkből, akik kifejtették, hogy elsősorban "pozitív" módon (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E), "aranyos" (1C, 4M, 5R, 6A), "rövidítésként" (1C, 4M, 6A, 7E) kifejezés a GCP "teljes koncepciójának" magyarázatára (3K, 7E). Az egyik szülő kifejti:

"Én nem járok körbe, és nem mondom, hogy ó, ez az én theybie-m. Ez szó szerint csak egy kifejezés az interneten, amellyel az emberek többsége gyorsan azonosíthatja, hogy van egy gyermeke, akit ők/ők névmással nevelnek" (2K).

A legfontosabb, hogy a gyermeket nevelő mások azonosítására használják az ők/ők névmással (az 5. függelékben található névmási útmutató) a születéstől kezdve (2K, 3K, 6A) nem a gyermek megjelölésére vagy címkézésére használt kifejezés (2K, 3K), vagy a baba szó helyettesítésére létrehozott kifejezés (6A). E koncepción belül a szülők születéstől fogva olyan ők/ők névmásokat használnak, amelyekben minden résztvevő egyetért (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E). Ezek a névmások lehetővé teszik a gyermekek számára, hogy "felfedezzék" és "felfedezzék", valamint maguk "határozzák meg" a nem fogalmát anélkül, hogy születésükkor a nemi szervek által meghatározott címkéket kapnának (1C, 2K, 5R, 6A). Ez segít a szavak és a beszélgetések semlegesítésében is, és a szavak alternatív semleges változataival, mint például tűzoltó helyett tűzoltó (1C, 4M, 5R, 6A), segít a gyermekeket a dualizmuson kívüli világban való eligazodásban (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E). Ennek oka az, hogy "nyelvünkben határozott előítélet van mindazzal szemben, ami férfi és férfias", és ez korlátozza a sztereotipizáló vagy szocializáló viselkedést (2K). Mivel a család a szocializáció egyik első fontos lépcsőfoka a gyermek életének mikrorendszerében,

fontos, hogy a gender-kreatív szülők keressék a családtagok támogatását. Sokan nem a legjobb első reakciót kapták a tágabb családon belül, és minden szakaszban problémák merülnek fel, amelyek a következők lehetnek

az ok, amiért sok résztvevőt feldúltak tőnt ez a kérdés (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E). A tágabb családon kívül a társadalmi normák elleni küzdelem a kórházakon, a kormányokon és az iskolákon belüli eligazodást nehéz feladattá teszi, és szenvedélyes válaszokat váltott ki a változásért. Az orvosi ellátáshoz való hozzáférés lehetősége érdekében úgy tűnik, hogy a nemi névmások megválasztása sokkal egyszerűbb folyamatot biztosít, még akkor is, ha a neme nem egyezik a születéskor kijelölt nemmel (1C, 6A, 7E). Annak ellenére, hogy néhányan képesek voltak kitölteni a kormányzati űrlapokat, hogy üresen hagyják a nemi megjelölést, általában egyet választanak az ember helyett (3K, 6A), míg néhányan képesek voltak X megjelölést kérvényezni (5R), ami többszörös megosztottságot teremt a GCP-t vállalók számára a szabadsághoz, a kifejezéshez és az erőforrásokhoz való hozzáférés és navigáció terén.

4.2. A résztvevők profilja

A, Gender Kreatív családok

A részvétel egyetlen feltétele az volt, hogy az érintettek 18 évnél idősebbek legyenek, és legalább egy gyermekük legyen, akit a GCP keretében nevelnek.

1a. táblázat: Kódkeret - Nemek szerinti kreatív családok

Family Reference	Family Identity and Pronouns	Childs Age	Location
1C	Questioning (Demi girl) She/Her or They/Them. Partner cis-male He/Him.	13 Months	UK
2K	Non-Binary They/Them. Partner cis-male He/Him.	2.5 years	UK
3K	Questioning (Defab) any pronouns. Partner cis-male He/Him.	4 Weeks	
4M	Cis-female (questioning) She/Her or They/Them. Partner cis-male He/Him.	1.5 Years	
5R	Non-Binary They/Them. Partner trans-male He/Him.	5 Months 2 other children (non – GCP)	Toronto
6A	Cis-female She/Her. Partner cis-male He/Him.	5 ½ Years	Ontario
7E	Cis-female She/Her. Partner cis-male He/Him.	9 Months	Travelling American and Canadian

B, Érvényességi csoport

A résztvevőknek 18 évnél idősebbnek kellett lenniük, és legalább egy olyan gyermekkel kellett rendelkezniük, akit nem a GCP keretében nevelnek.

1b. táblázat: Kódkeret - érvényességi csoport

Family Reference	Family Identity and Pronouns	Childs Age	Location
P1	Cis-female She/Her. Partner cis-male He/Him. Separated with cis-male parent He/him.	3.5 Years	UK
F2	Cis-female She/Her. Partner cis-male He/Him.	3 Years 5 Years 7 Years	UK
Y3	Cis-female She/Her. Partner cis-male He/Him.	2 Years 7 Years	UK
A4	Cis-female She/Her. Partner cis-male He/Him.	3 Years	USA
V5	Cis-female She/Her. Separated with cis-female parent She/Her.	2 Years 7 Months	UK

4.3. A GCP fogalma

Ők azok a gyermekek, akik a GCP keretében nevelkednek, ahol a szülők születésüktől fogva ők/ők névmást használnak, hogy korán elkezdjék a szocializáció korlátozását, és lehetővé tegyék a gyermekek számára a nemek kifejezésének szabadságát (1C, 2K, 5R) azáltal, hogy választási lehetőséget (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E) kínálnak, hogy felfedezzék (1C, 5R, 7E) és felfedezzék (2K) saját maguk számára anélkül, hogy bármit is a nemi szervekre alapoznának (1C). Ez...

"lehetővé teszi számukra, hogy felfedezzék önmagukat anélkül, hogy bármilyen megfelelési kényszer alatt állnának, és nem kell attól tartaniuk, hogy valami olyasmit szeretnek, amit a társadalom nem tartana a nemüknek megfelelőnek" (2K).

Azáltal, hogy a gyermek születésétől kezdve az ők/ők névmásokat használja, nagyobb szabadságot és teret kap, hogy magabiztosan fedezze fel a nemek fogalmát, és hogy saját maga döntsön, amikor úgy érzi, hogy ez szükséges (1C, 2K, 5R). Az ők/ők névmások nem csak a gyermekeknek szólnak, hanem a szülőknek is segítenek abban, hogy ne sztereotípiákat rendeljenek a gyermekeikhez, és ne egy nemi kölcsönzön keresztül, hanem egyénként kezeljék őket (4M, 7E). Nyilvános helyen is segít semlegesíteni a beszélgetéseket és korlátozni a nemi sztereotípiákat, azonban előfordultak olyan helyzetek, amikor az emberek más jelzőket használtak ehelyett (2K). Az egyik szülő elmagyarázza, hogy fontos megjegyezni, hogy vannak nem bináris emberek, akik ezeket a névmásokat használják, és ez azért van, mert kivonják magukat a bináris nemi pozícionálásból, azonban ez "egyike azoknak a tévhiteknek, amelyekről az emberek azt gondolják, hogy olyan, mintha nem binárisnak nevelnéd a gyereket, de az they/them bármely nemű emberre is vonatkozik", és akkor használják, ha nem ismert a nem (6A). Az összes gyermek közül, aki képes magát verbálisan kifejezni, az they/them névmást választja, és úgy tűnik, nem okoz szorongást, ha vagy amikor mások más névmást használnak, még akkor sem, ha megkérdezik, a gyermek megkülönböztethetően választja, hogy abban a pillanatban melyik nemi megnevezést vagy névmást részesíti előnyben, Korábban feltételezéseket és hibákat követtek el azzal, hogy mások számára egy meghatározott nemi megnevezést használtak, ami a patriarchális irodalomnak tudható be, amely a férfi/ferfi megnevezést használja alapértelmezettként, de úgy tűnik, hogy ez a gyermek most, hogy idősebb (6A), már sokkal jobban megérti a névmások megkülönböztetését. Sok szülő arra törekszik, hogy gyermekének "a lehető legtöbb lehetőséget biztosítsa, nem tagadva meg a gyermektől semmit semmilyen társadalmilag konstruált okból, csak biztonsági okokból" (3K), és a biztonság fontos (2K, 3K, 7E). Azzal, hogy a gyermeknek hangot adnak, saját autonómiát biztosítanak

neki (5R, 7E). Ez olyan lehetőségeken keresztül valósul meg, mint a ruházat (1C, 2K, 4M, 5R, 7E), játékok (1C, 2K, 4M, 5R, 7E), könyvek (1C) és ételek (1C). Bár a szülők továbbra is azon dolgoznak, hogy a gyermek számára lehetővé tegyék egy olyan fejlődési folyamat kialakítását, amely lehetővé teszi, hogy

a hangjukat meghallgatják, a képességük vagy az életkoruk miatt vannak korlátok (1C, 2K, 4M, 5R, 7E). Továbbá, amikor azt vizsgálták, hogy a gyermek képes-e szabadon és teljes kompetenciával választani, a válaszok változatosak voltak, néhányan 18 hónapos és 2 éves kor között (1C, 3K, 5R), és mindegyik résztvevőnek viszonylag fiatal, 2 év alatti gyermeke volt. Az egyik szülő azt javasolta, hogy gyermeke bizonyos mértékig már ki tudja fejezni a választási képességét, különösen a játékok esetében (4M), míg mások arról beszéltek, hogy a gyermekük képességeinek szintje még nem teljes, ezért ez "csak a fejlődésétől függ" (2K). Az egyik szülő azt mondta, hogy az ő idősebb gyermeke...

"nagyon határozott, határozott, szókimondó, nem titkolják a vágyaikat és szükségleteiket, és ezért azt hiszem, hogy már régóta képesek kifejezni, hogy tudod, választani akarnak" (6A).

A beszélgetésen belül az egyik szülő jogos érvet hozott fel a felnőttek gyermekkori szocializációjával kapcsolatban, ami aztán bizonyos mértékig befolyásolhatja a vezetésüket, így a gyermekek növekedésével ez olyan problémákhoz vezethet, ahol a szülőknek a korábbi előítéletek alapján kell értékelniük az interakcióikat, és ezért ez "minden szakaszban és minden életkorban, majd minden kérdésben" (7E) feldolgozást jelent.

4.4. Mások oktatása

Ez az oktatás hiánya miatt van, ami kihívásokkal jár a nemi kérdéseket kreatívan kezelő szülők számára, mivel sokan úgy találják, hogy a közvéleményt nagyon összezavarja az elképzelés, és ebből konfliktusok adódhatnak (1C, 2K, 7E). Néhányan például azt gondolták, hogy ezek a szülők transzneművé vagy nem-binárisá akarják tenni a gyermeküket, és megkérdezték, hogy mi történne, ha a gyermekük valójában cisz-nemű lenne, és elvárták, hogy a szülők állásfoglalása ne támogassa ezt a döntést (7E). Mások felvilágosításán belül az egyik szülő kifejtette...

"Amikor az emberek nem értik, a szexualitáshoz hasonlítom, tudod, azt mondanám, hogy álomban sem mondanám, hogy ez az én heteroszexuális gyermekem (a gyermek neve), mert (a gyermek neve) túl fiatal ahhoz, hogy legyen szexualitása, és mert nem tudok semmit arról, hogy mi lesz a szexualitása, így ugyanezt mondanám a nemi identitására is" (7E).

Nyilvános helyen azonban sok szülő nem javítja ki az embereket, ha névmásokról van szó, mivel úgy érzik, hogy ez csak egy pillanatnyi érintkezés, és hogy a névmások keveredése jobb a gyermek számára, hogy a válaszok széles skáláját kapja (1C, 2K, 4M, 6A). Továbbá a szülők úgy érzik, hogy az ők/ők névmások segítenek megelőzni a sok felesleges genderezést a másokkal való interakció során, bár egyesek még mindig összezavarodnak (2K, 6A), mert "még ha az emberek kognitívan meg is értik és elméletileg támogatják, nem volt gyakorlatuk" (6A), emiatt az emberek nemi feltételezéseket tesznek a gyerekekről a különböző egyéb jelzők alapján (2K). Csak akkor, amikor elmagyarázzák a GCP fogalmát, a társadalom tagjai elkezdnek jobban elgondolkodni azon, hogyan bánnak a gyerekekkel, még ha az emberek azt is mondják, hogy a fiúkat és a lányokat egyformán kezelik, ez rávilágít arra a tudatalattira, amit sokan nem vesznek észre (4M).

4.5. A nemek közötti párbeszéd

Mint már említettük, sok vita folyik a nem és a nemek fogalmának jelentéséről, mivel azonban úgy tűnik, hogy ez a szülői stílus sok vitát vált ki e fogalmakkal kapcsolatban, fontos megérteni a fogalmak jelentését a GCP-t vállaló szülőkkel kapcsolatban. A nem elsősorban a "biológiával" (1C, 2K, 3K, 4M, 5R) foglalkozik, ez olyan dolgokat foglalhat magában, mint a "nemi szervek" (4M, 5R, 6A, 7E) és a "hormonok" (1C, 4M, 7E), míg a nemek (1C, 4M, 7E), a nemet "érzésnek" tekintik (1C, 2K, 3K, 5R), ez azzal kapcsolatos, ahogyan egy személy "kifejezi" magát (1C, 4M, 5R), de ez nem feltétlenül kapcsolódik a "biológiához" (1C, 5R). Elismerték,

hogy a társadalomban egyesek úgy érezhetik, hogy a nemi szervek határozzák meg a
Drs által meghatározott nemet, ami aztán a személy neméhez kapcsolódik, és ez

fontos lehet számukra (5R, 6A), de ez másokra nem mindig igaz (3K). A transznemű, interszexuális és nemváltozatos gyermekek által a nem és nemi hovatarozás "helytelen" meghatározása miatt átélt trauma ismeretében sokan úgy érezték, hogy a GCP csökkenti a kockázatokat, mivel a gyermeknek lehetősége van az önmeghatározásra (5R, 6A) Az egyik szülő elmondta, hogy transznemű lányuk 2-4 éves kora között tudta kimondani identitását, de csak akkor tudta kimondani, hogy "én soha nem voltam fiú, csak tévedtél, és csak azt mondta, hogy az orvos tévedett", azonban az életkor miatt a gyermek nyelvi képességei korlátozottak lehetnek, különösen a beszédfejlődési zavarok esetén (5R). Ez elvezet ahhoz a kérdéshez, hogy a vizsgálatban részt vevő gyermekek képesek voltak-e kifejezni magukat, és ha igen, hogyan azonosították magukat. Amikor megkérdezték, hogy a gyermek képes-e kifejezni nemi identitását, vagy akár azt, hogy a szülők meg tudják-e magyarázni a gyermek identitását, úgy tűnt, hogy sok vegyes érzélem, de leginkább kínos érzés fogalmazódott meg, részben a kérdés tovakodó jellegének lehetősége miatt, azonban mindenki örömmel válaszolt valamilyen formában. Csak egy gyermek, aki 5 és fél éves, volt képes meghatározni a nem és nem fogalmát, egy szülő úgy jellemezte a terminológiában való eligazodás képességét, hogy nem igazán érti a nem fogalmát, mert ez nem olyasmi, amit a beszélgetésekben soha nem használnak, hanem a nemi szervek kifejezést használják gyakrabban (6A). Ez a résztvevő azonban elmondta, hogy a gyermeke mégis tett egy olyan állítást, miszerint "a fiúknak péniszük van, a lányoknak pedig vaginájuk", amit a szülők soha nem mondtak, és ezért a gyermek a nemi dualista ismereteket a társaitól szerzi (6A). A gyermek szavakkal és megértéssel kapcsolatos képességein belül ez a gyermek a nemi identitást úgy írta le, hogy "ha lány vagy fiú vagy nem bináris" (6A). Míg a fiatalabb gyermekek esetében a szülők azt mondanák, hogy a 4 hetes és 2 és fél éves kor közötti, GCP alatt nevelt gyermekek még nem tudják kifejezni nemi identitásukat (1C, 2K, 4M, 7E), a legtöbb ilyen

gyermek számára a nemi identitás nem fontos tényező az életükben (6A, 7E).

Korlátozott lehetőségeiken belül

képességet néhány gyermek tudott kommunikálni, "ha felnőtt vagy gyermek, és bárki, aki nem felnőtt, az baba" (2K). Sok szülő nem fogalmazott meg elvárást a nemi identitás megválasztásával kapcsolatban, azonban a gyerekek sejtéseik szerint a 2 és 5 év közötti széles korosztályban (1C, 3K, 5R, 7E) valamilyen értelmet adhatnak maguknak. Amikor egy gyermek nemi identitást állít, sok szülő úgy véli, hogy ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy az állandó vagy állandó lesz, hanem azt, hogy változhat (1C, 2K, 3K, 4M, 6A, 7E), mert:

"Úgy gondolom, hogy az ilyen módon történő szülői nevelés azt eredményezheti, hogy a gyermek a nemek tekintetében sokkal rugalmasabban értelmezi a nemeket, és talán meghosszabbítja ezt a folyamatot" (7E).

Az egyik gyermek már 3 éves korától kezdve tudta kommunikálni identitását, és képes volt kapcsolatot teremteni a nemekkel, miután választási lehetőséget kapott (fiú, lány, nem bináris, ő, nő, ők), azt is elmagyarázták, hogy a nemet és a nemet születéskor hogyan jelölik ki, ez a beszélgetés nagyon korán (2-3 éves korától) következetes volt (6A). Ennek a gyermeknek az identitása az idők során jelentősen változott, jelenleg azonban a gyermek úgy fejezi ki magát, hogy "vagy nem bináris, vagy fiú és lány" (6A), ez nem áll közvetlen kapcsolatban a fiú vagy lány bináris választási lehetőséggel, és soha nem is tűnt annak, hanem többféle kombinációval, emiatt a gyermeknek megkérdőjelezték a nézeteit, mivel mások szerint lehetetlen fiúnak és lánynak lenni (6A). Ez a szülő azt mondta, hogy felnőtt szemszögből és egy szélesebb szókincsből nézve, amikor a gyermek nem binárisnak nevezi magát, azt mondaná, hogy ez valószínűleg inkább az Agender kifejezéshez kapcsolódik, mivel nem sokat törődik a nemmel és a nemi kategorizálással, minthogy fiúnak és lánynak is érzi magát (6A), míg a nem bináris az önmagunk eltávolítását és a nemi binaritás elhagyását jelenti, és kezdetben nem volt bináris kategorizálás. Sőt, ha egy nemi bináris opciót alkalmaznánk ebben a helyzetben, akkor az csak azért hajlik a fiú vagy

férfi identitás felé, mert

a gyermek érdeklődési köre és barátai összességében a fiú kategóriák felé irányulnak, és így az önmaga magyarázatakor érthető, hogy nemi válaszaikban általában több a fiú identitással kapcsolatos kapcsolat (6A). Ebből a felnőtt szemszögből nézve a nemi identitást a nemet kreatív szülők másképp látják, ahol sok szülő úgy nyilatkozott, hogy a (nem a GCP hatálya alá tartozó) gyermekek már nagyon fiatal korban, néhányan már 2 éves korukban (4M) nemet mondanak, ami megértést teremt abban, hogy egyes gyermekek számára a nemi identitás olyasvalami, amit a nemi identitással kapcsolatos tapasztalataikon keresztül már nagyon korán megtapasztalnak (1C, 2K, 4M, 5R). Az egyik szülő azonban kifejtette:

"Úgy gondolom, hogy a nemi identitás megtapasztalása összefügg a kultúra nemi identitásról alkotott elképzelésével, mintha ez egyfajta válasz lenne, mintha az emberek igazsága lenne az, hogy kik is ők valójában, és ez egy válasz arra, ami kulturálisan történik, és amit az embereknek kulturálisan mondanak" (7E).

Mivel a nemre sokféle válasz létezik, néhányan úgy vélték, hogy a nem vagy a szexuális irányultság egy személy egész életében ugyanaz lehet, egyeseknél vannak fázisok, másoknál pedig folyékony (6A), például "Én nem találtam meg a saját nememet a 30-as éveimig" (2K). Sok vitához vezet, hogy a nemi hovatartozás választás-e vagy sem, ismét egy hasonló érvelésen belül, a választás általában a szexuális irányultságra és vágyakra utal, mint például az outing is választás, de szexuális preferencia, és így ezt a nemre vonatkoztatva sokan úgy tűnik, hogy lehet választás, személyes nézet vagy belső értelem, de az, hogy elfogadjuk azt, aki vagyunk, maga is választás, és így lesz vagy lehet vita arról, hogy mikor vagy ha egy gyermek nemi identitását érvényesíti, azt ő maga választja-e, vagy ez egy veleszületett vonzalom (6A). Azt is érdemes figyelembe venni, hogy a vizsgálatban részt vevő gyermekek közül sokan fiatal korúak, ezért ez kérdéseket vet fel, hogy a nemek fogalma hogyan nézne ki számukra a tinédzserkor környékén, mivel ekkor kezdődik a pubertás, amikor sok olyan testi változás történik, amelyek nagyon binárisnak

tekinthetők, ahol a szülők a

kevesebb pozíciót foglalnak el, és a kortársak dominánsabbá válnak, ami arra ösztönözheti a gyermekeket, hogy szociálisan beilleszkedjenek és alkalmazkodjanak másokhoz (6A).

4.6. A nyelv beszélése

A nemi sztereotípiák és előítéletek elleni küzdelem érdekében a szülők semlegesítő nyelvezetet használnak, például játékokban (1C) vagy könyvek olvasásakor (1C, 4M, 6A), a szülők pedig ők/ők névmást használnak, amikor szereplőkről vagy emberekről beszélnek (1C, 3K). Sok szülő sok férfias vagy nőies leíró szót, például a tűzoltó szót tűzoltóra változtatja (1C, 4M, 5R, 6A) a férfias előítélet csökkentésére tett kísérletként. Bár néhányan kifejezték, hogy képtelenek visszaállítani a nemi rendszert a saját nyelvükön belül, mivel az annyira berögzült, elmagyarázzák, hogy ők maguk is meg tudják ismételni a normatív viselkedést, például a he alapértelmezett használatát (5R, 6A). Ez felveti a kérdést, hogy a GCP hogyan navigál más nyelvi rendszerekben. A beszélgetés során sokan rájöttek, hogy az angolon kívül sokkal nehezebb elérni a nemi semlegességet (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A). Az olyan nyelvek, mint a német (1C), a BSL (2K), a spanyol (3K, 4M), az ASL (5R) és a francia (6A) csak néhány olyan nyelv, amellyel a szülők találkoztak (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A). Ebben a pillanatban az egyik gyermek a francia nyelvet tanulja iskolai keretek között, ahol a szülők a bináris koncepciót megkérdőjelezve bátorították...

"a tanár, hogy használja *az el-t*, ami a fejlődő *they/them*, ha jól értem, vagy ha ez túl nehéz, hogy oda-vissza menjen az *il* és az *elle* között, de nem vagyok benne biztos, hogy mit csinál" (6A).

Kezdetben harc indult, hogy megpróbáljanak segíteni a gyermekek számára egy jobb vagy reformáltabb tanóra létrehozásában, de sikertelenül, mivel nyilvánvaló, hogy ebben a pedagógiai intézményben nem történt kísérlet a nyelv semlegesítésére, hogy figyelembe vegyék minden gyermek változatos identitását, mivel egyesek nem

illeszkednek a nemek szerinti férfi-női dichotómiába, és abba, hogy mi számít férfiasnak vagy nőiesnek (6A).

4.7. A társadalmi normák elleni küzdelem

A, Család

A családról szóló beszélgetés során a résztvevők válaszaiban vegyesen jelentek meg a felzaklatottság, az idegesség és a szenvedélyesség érzései, úgy tűnik, hogy a család témája olyan kérdések miatt okozott némi szorongást, amelyeket akkoriban talán nem is gondoltak olyan erősen, de a kérdésfeltevésükor szenvedélyesen kerültek a személy emlékezetének előterébe. A tágabb családban sok téves elképzelés alakult ki a nemi kreativitást igénylő szülőkkel szemben, olyan elképzelések, hogy a szülők kísérletet próbálnak végrehajtani a gyermekükön (7E). A családtagok még azt is megkérdőjelezték, hogy ez a szülői stílus összezavarja-e a gyermeket a nemmel és a nemiséggel kapcsolatban, az egyik szülő kifejtette...

"nem fogunk hazudni arról, hogy mik a gyermek testrészei, hogyan lehet elrejtetni a testrészeket egy gyermek előtt, szóval nem hiszem, hogy ez nagy zavart fog okozni, szerintem több vita lesz" (4M).

Néhány tágabb családtag egészen odáig ment, hogy egyenesen kijelentette, hogy nem akarja, hogy a szülők vállalják a GCP-t (4M). Ebben a konfliktusban sokan értéklik, hogy nem érintkeznek tömegesen a nehéz helyzetben lévő családtagokkal (2K, 3K, 4M), ezért az ő rámenős véleményük nem lesz hatással a gyermekekre (2K, 3K). A legtöbb ellenséges reakció a családtagoktól eredt, mert egyszerűen nem értik a koncepciót (3K, 4M, 7E), ezért a GCP sok magyarázattal járt (1C), és néhány tágabb családtagnak még mindig további oktatásra van szüksége (3K, 4M). Megkérdézték, hogy "meddig fogjátok ezt csinálni, én pedig azt mondtam, hogy "örökké, ez a mi szülői szemléletünk" (4M), mintha ez valamiféle hóbort lenne (1C). Úgy tűnt, hogy az anyák (1C, 4M, 5R, 7E) részéről több aggodalom hangzott el, néhány apával (6A, 7E), azonban nem olyan sok partnerrel, de legalább eggyel (3K). 7E elmagyarázza, hogy az anyja a névmásokon túlmenően nemi megkülönböztetésben részesíti gyermekét, és a gyermek viselkedését nemi szemüvegen keresztül értelmezi ezt, mert:

"Azt hiszem, a bináris elképzelés vagy a binárisról alkotott elképzelések kulturálisan olyan mélyen beivódtak a számára, hogy nem kérdőjelezi meg őket, így egyszerűen így látja a dolgokat (7E).

Néhány szülő felkiáltott, hogy egyetértenek ennek a szülői stílusnak az etikájával, de ennek még mindig vannak korlátai, mivel a nemi szervekről alkotott bináris elképzelésük a nemet jelenti, és amikor megismerték a baba nemi szerveit, feltételezték a nemet (4M). Mivel ez a bináris felfogás annyira berögzült, néhány szülő elmagyarázza a felfogást másoknak, de aztán a gyermek nemét (*nemi szerveit*), hogy a helyzetet visszaerőltesse a gyermekek nemének kulturálisan elfogadott elképzeléséhez (5R, 7E). Másoknak segített, hogy kiálljanak amellett, hogy nem akarják tudni a gyermek nemi szerveit, mivel ez azt jelentette, hogy nem fognak nemet vagy sztereotípiákat alkotni ezen ismeretek alapján, legalábbis az elején (1C). Különösen nehéz azoknak, akik ismerik a gyermek nemi szerveit (3K, 5R, 6A), az ők/ők névmások használata (2K, 4M, 5R, 6A, 7E), néhány családtag még a semleges névmások használatát is teljesen elutasította (2K, 3K). A problémák nem csak a szülők, hanem a nagyszülők részéről is jelentkeznek a tágabb családi egységen belül; az egyik legnagyobb probléma ismét a nemi alapú nyelvhasználat (1C, 4M), ami a kapcsolatok sérüléséhez vezetett (1C). Az egyik szülő elmagyarázza...

"a nagymamám nagyon nemi alapú nyelvezetet használ a gyermekekre, mintha állandóan nem csak névmásokat használna, mintha csak úgy általában, és úgy érzi, hogy nem hajlandó még csak megpróbálni sem" (4M).

Vitatható, hogy ezt generációs problémának nevezzük, mert nem minden családtag szenved ugyanazokkal a válaszokkal (5R), és mert "mindannyian ugyanazon az oktatáson nőttünk fel, és szeretjük ezt a bináris rendszert" (7E). Néhány családtag azonban idővel lazított (1C, 4M, 6A), ami pozitív eredményekhez vezetett a GCP-t vállaló szülők számára, többek között ahhoz, hogy néhány családtag átgondolta saját előítéleteinek egy részét, és nyitottabbá vált, mivel többet tudtak meg arról, hogy mi

számít nemnek és nemi hovatartozásnak (7E).

és ezért mások számára is előnyös, ha a bináris normákon kívüli emberekkel vagy irodalommal többen találkoznak (4M).

B, Szülés

Az összes szülő közül a legtöbben szívesen nyilatkoztak arról, hogy hol szültek, és a szülések többsége kórházban történt (1C, 2K, 3K, 5R). Egy személy azt mondta, hogy nem beszélt a kórházban a GCP-ről, mivel sok más dolog is történt akkoriban, sőt, még a saját személyazonosságát is nehezen tudta elmagyarázni egy tanácsadónak (2K), mások számára pedig a szülés nem volt a megfelelő időpont, hogy erről beszéljenek, ezért csak ennyit lehetett elmondani (3K). Az egyik szülő külön erőfeszítéseket tett, hogy a feljegyzéseiben szerepeljen, de úgy találta, hogy a személyzet nagy többsége nem olvassa el azokat, és úgy találta, hogy sok energiába kerül, hogy több embernek is elmagyarázza (1C), és így sok kórházi dolgozó a nemi jelleg alapján nemesítette a gyermeket (1C, 3K). Pozitív tapasztalat volt, hogy az egyik szülési tervben valóban a GCP stílusát írták elő, és a szülők kívánságait sikeresen követték (4M). A szülők egy része azt tapasztalta, hogy a szülésznők nagyobb erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy megkérdezzék a gyermek névmását (3K), sőt egyesek még a születési anyakönyvi kivonatokra is azt írták, hogy meghatározatlan, hogy a szülők a szülés után minden dokumentumon X jelöléssel tudjanak továbblépni (6A, 7E). Bár néhányan kezdetben harcoltak az X jelölésért, ezt később visszavonták a nyomtatványokon szereplő bináris nemre vonatkozó követelmény miatt, amelyben a szülők rájöttek, hogy a születéskor kijelölt nemet kell választaniuk (1C, 6A, 7E), kivéve, ha üresen hagyhatják, amit meg is tettek (3K, 6A). Az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés során azonban gyakran merült fel néhány következetes probléma, ami ahhoz vezetett, hogy sok szülő nemi névmást használt a gyermekére annak érdekében, hogy minden probléma nélkül folytathassa az orvosi ellátás igénybevételét (4M, 6A). A szülők úgy döntöttek, hogy elkezdik...

"Azért használjuk, mert nem akarjuk, hogy bármi is akadályozza, hogy a gyermekünk orvosi ellátásban részesüljön, vagy mert kit érdekel, mert csak valaki, akivel egy percre beszélek telefonon, nem nagy ügy" (4M).

Egy személy szenvedélyesen és nagyon informatívan beszélt az otthonszüléséről, és el tudta magyarázni, hogy a szülésznői csapat megválasztásának lehetősége lehetővé tette számára, hogy különböző gondozó szakemberekhez férjen hozzá, különösen az egyikük nem binárisnak vallotta magát, és ők/ők névmást használt (7E). E választáson belül a szülők olyan csapatot találtak, amely nagyon "jól tájékozott és tisztában volt a nemi hovatartozással", és a terhességük teljes mértékben támogató volt, mivel mindketten képesek voltak közölni kívánságaikat (7E). Azt javasolták, hogy ha az intézményi személyzet csak némi felvilágosítást kapna a GCP-ről, és megkérdezné a névmásokról, és ha a rendszerek több vagy semmilyen lehetőséget nem kínálnának a nem és a nemek hozzárendelésére, akkor sokaknak sokkal jobb élmény lett volna a szülés (2K, 3K).

C, Kormányok

A nemre és nemi hovatartozásra vonatkozó intézményi felosztás olyan formanyomtatványok létrehozásából áll, amelyeken a férfi vagy a nő felirat szerepel, egy-egy jelölőnégyzettel (2K). Néhány kanadai szülő dönthet úgy, hogy ezt a lehetőséget üresen hagyja, és az intézményekre bízta a nemek meghatározását (3K, 6A). Például...

"ha nincs nem az egészségügyi kártyán, ami egy új dolog, akkor is van egy nem a rendszerben, és szerintem nem létezik olyan kártya, amely nemhez nem kapcsolódik" (6A).

Még Kanadán belül is vannak különbségek a helyszínek között, amelyek konfliktust mutatnak a GCP navigációs képességében, mivel más államok olyan lehetőségeket tartalmaznak, mint a nem bináris vagy X jelölések (5R). Még ezen akadályok mellett

is, a nemileg kreatív szülők úgy vélik, hogy ez nem olyan közvetlen kapcsolatban áll a
gyermekkel, és ezért nem számít, még akkor sem, ha egy dobozban

a születéskor kijelölt nemnek megfelelő jelölés szükséges (1C, 6A, 7E). A nemi szempontból kreatívabb szülőknek azonban segítene a könnyebb eligazodásban, ha az országok akár csak egy nem-bináris opciót is hozzáadnának, hogy elismerjék a nemek más megjelenési formáit, vagy legalábbis lehetőséget adnának arra, hogy ez egy gyűjtőfogalom legyen más nemi kifejezésekre (2K). A gondolat azonban az, hogy "a formanyomtatványokat viszonylag könnyen meg lehet változtatni, a számítógépes rendszerek, az sokkal nagyobb probléma" (6A), ami a társadalmon belüli GCP-n való eligazodás nehézségét a kényszerű jövőre nézve harc tárgyává teszi, amíg a rendszerek meg nem változtatják ezeket a formanyomtatványokat, mivel emlékeztetnek arra, hogy csak azok számára hozták létre, akik beleillenek a bináris rendszerbe, és nem azok számára, akik azon kívül élnek (6A), miközben a valóságban sok ember nem fér bele két kategóriába.

D. iskolák

Az iskola a legtöbb ember számára egy jövőbeli gondolat, néhányan úgy gondolják, hogy otthon fogják iskoláztatni a gyermeküket (2K). A többség attól tart, hogy a gyermekeket zaklatni fogják (3K, 4M, 7K), "mert nem alkalmazkodnak, különösen, ha az iskola, ahová végül járnak, nagyon konformista jellegű, vagy nem engedi, hogy kifejezzék magukat" (3K). Ugyanakkor azzal érvelnek, hogy egy kultúrán belüli problémákat nem úgy lehet megoldani, hogy megpróbáljuk "megváltoztatni magunkat, hogy beilleszkedjünk" (7E), hanem azzal, hogy megtanítjuk a többi embert arra, hogy ne zaklassák az embereket azért, amilyenek, és az embereknek nem kellene "úgy tenniük, mintha beilleszkednének a dobozba, csak hogy ezt elkerüljék" (7K). Ha egy szülő elkezdi a bölcsőde- vagy iskolakeresést, az pluszmunkával jár (4M, 6A). A megfelelő bölcsőde megtalálására törekedve néhányan GYIK-et írtak, hogy konkrét utasításokat adjanak a tanároknak arra vonatkozóan, hogy mit tegyenek és mondjanak

bizonyos helyzetekben (4M), azonban az egyik szülő úgy találta, hogy még a GCP-vel kapcsolatos tanácsadás esetén is az iskolarendszer mindenképpen nemi megjelölést adott a gyermekének (6A). Összességében úgy tűnik, hogy a GCP alatt álló gyermek számára az iskolában szerzett tapasztalatok pozitív eredményeket hoznak a barátság szempontjából: "(gyermek neve) úgy gondolom, hogy

több különböző nemű társa van; sajnálom, hogy különböző nemű barátai vannak, mint néhány kortársának" (6A), vagy azért, mert a többi gyermek így tekint erre a gyerekekre, vagy azért, mert ők maguk nem szegregálnak nemek szerint, a gyerekek úgy tűnik, hogy mindannyian jobban részt vesznek együtt a különböző embereket érintő játékokban, ez azért lehet, mert ennek a gyermeknek "egyszerűen több megértése és empátiája van a különböző nemű emberek iránt", ami része a nemek szerinti kreatív nevelésben szerzett tapasztalatainak (6A). 6A azonban szenvedélyesen beszélt az iskolai pedagógusokkal kapcsolatban tapasztalt nehézségeiről, és kifejtette, hogy a pedagógusoknak nagyobb erőfeszítéseket kell tenniük, és közösen meg kell tanulniuk korrigálni azokat, akik a normatív nemi névmásokat ráerőltetik a gyerekekre. Úgy tűnik, hogy még ha az iskola területén van is büszkeség és transz zászló, ahol a transznemű gyerekek néhány transznemű szülővel együtt járnak az iskolába, még az LMB személyzet is, úgy tűnik, hogy nem képesek sikeresen elszakadni a bináris nemi koncepciótól, és jelképes gesztusokkal válaszolnak, hogy megpróbálnak a szülő kedvében járni (6A).

4.8. Érvényesség Csoport

Az érvényességi csoporton belül sok résztvevőnek nem volt előzetes ismerete a GCP fogalmáról vagy akár a Theybies kifejezésről, mielőtt kapcsolatba kerültek volna a kutatóval (P1, Y3, A4). Azok közül, akik igen, azok azt magyarázták, hogy csak a médiából ismerték, ahol negatív módon vetítették ki (V5). Egy személy úgy magyarázta a Theybies kifejezéssel kapcsolatos felfogását, hogy azt egy olyan címként vetítette ki, amelyet "nem kellene ráerőltetni azokra, akik erősen vagy csak öntudatlanul azonosulni akarnak a születésüktől fogva nekik kijelölt nemükkel" (F2). Meglepő volt, hogy a szex és a nemiség jelentésében hasonlóságok léteznek a gender-kreatív szülőkéhez képest. Úgy vélik, hogy a szex biológiai jellemzőkkel kapcsolatos

(P1, F2, Y3, A4, V5), a gender pedig az, ahogyan valaki érzékeli és

kifejezi magát (F2, A4), az identitását (Y3), és azt is, hogy valaki hogyan érzi magát (V5). 100%-uk azt mondta, hogy nem sok problémát tapasztaltak az intézményekben, kórházakban vagy oktatási rendszerekben, valamint a családdal sem a szülői stílusuk miatt (P1, F2, Y3, A4, V5). Néhányan bizonyos problémákat a szülői döntésekkel kapcsolatos nézeteltérésekkel magyaráztak, mint például: "a férjemnek más a véleménye, szerinte a legkisebbnek nem szabadna babákkal játszani/"lányos dolgokat" birtokolnia" (Y3). Sokan kifejtették, hogy a férfiak (férjek, nagyapák) hogyan tettek nemi megkülönböztető megjegyzéseket (P1, F2, Y3, A4), például "a férjem leszidott, amiért rózsaszín és piros babanövényt tettem a kisfiamra, mert szerinte túlságosan lányos" (F2). Y3 kifejti: "amikor a nagyobbik fiam kisebb volt, a kedvenc színe a rózsaszín volt, és a biológiai apja egyszer kidobta a kedvenc plüssmackóját (egy rózsaszín elefántot) - mert az rózsaszín volt". Ennek oka lehet, hogy a nyelvben és a társadalomban a férfiak előítéletének átfogó kiterjesztése (F2, A4, V5), bár úgy vélték, hogy "a társadalom hosszú utat tett meg a nyelv semlegesítése terén" (Y3). 100%-uk nem tapasztalt semmilyen problémát a gyermekeik számára választott névmással kapcsolatban, ahol mindannyian a születéskor hozzárendelt nem alapján használják a névmást (lányoknak a lány/nő, fiúknak a fiú/ő) (P1, F2, Y3, A4, V5), amikor egy alternatíváról kérdezték őket, azt mondták, hogy "én is nagy olvasó vagyok, és az Ők - számomra többes számra utal, így nem illik" (F2), azonban valaki úgy nyilatkozott, hogy ha a nem ismeretlen, "vagy bizonytalan vagyok, akkor azt mondom, hogy ők" (A4), mások azonban kifejtették, hogy "amikor egy idegenre utalok, azt hiszem, általában a férfi/nő szót használom" (V5). A születéskor hozzárendelt nemen alapuló névmásokat normálisnak vagy legalábbis a normának tekintik, és a leggyakrabban elfogadottnak (F2, Y3), amelyben a szülők alkalmazkodnak a társadalom elvárásaihoz (V5), és ez az oka annak, hogy nincs konfliktus. Az egyik szülő magyarázza:

"Számomra a gyermekeim férfinak és nőnek születtek, és én úgy döntöttem, hogy így nevelem őket, de ha később úgy döntenének, hogy megváltoztatják a névmásukat, azt teljes mértékben támogatnám. Aggódnék egy oktatási rendszerben és kint a

a világban nagyon zavaró lehet számukra és társaik számára, ha nincs nemük" (V5).

A nemi identitással kapcsolatban a 2-7 éves korú gyermekek (F2, Y3, A4, V5) nagyon határozottan kialakult és verbális kommunikációs válaszai között vegyes eredmények születtek. Két olyan gyermek volt, aki nem tudta kifejezni identitását, 2 (P1) és 3 és fél (Y3) éves korában, ahol mindkét szülő a születéskor kijelölt nemként jellemezte gyermekét, és mindkettőjüket fiúként azonosítaná, az egyik szülő azt állítja: "Azt mondanám az embereknek, hogy fiú" (Y3). Az egyik szülő például így magyarázza gyermeke azon képességét, hogy kifejezze identitását:

"A nőstényem azt mondja, hogy ő egy kislány, és ha idősebb lesz, akkor majd hölgy lesz belőle... A hímjeim fiúnak látják magukat, akikből olyan férfi lesz, mint az apukájuk - így azt hiszem, példaképül szolgálnak nekünk, szülőknek" (F2).

Arra a kérdésre, hogy mikor döntöttek a gyerekek a nemi identitásukról, néhányan azt mondták, hogy a gyerekek még nem (V5), mások azt magyarázták, hogy a képesség a gyerekek mostani életkora körül érkezett el, 3 éves korukban (A4). Egy személy kifejtette, hogy gyermekei "már akkor megerősítették nemüket, amikor beszélni kezdtek", ami 10-12 hónapos kor körül volt (F2), míg 2 személy üresen hagyta a kérdést (Y3, P1). Arra a kérdésre, hogy ez egy állandó döntés-e, a válaszadók jelentős része szintén üresen hagyta a kérdést (P1, Y3, A4, V5), egy válaszadó pedig azt állította, hogy ez nem egy állandó döntés (F2). Bár a kérdőív során sok szülő megemlítette, hogy ha a gyermek nemi identitása megváltozna, a gyermekeket teljes mértékben támogatnák (P1, F2, A4, V5), és ezért sok szülő számára ez nem tekinthető állandónak, a változásra hajlamos, ami felveti azt a kérdést, hogy mennyire bátorítják és támogatják ezeket a szülőket, ha a változás mégis bekövetkezik. Mindez meglepő, amikor sokan azt állították, hogy úgy érzik, hogy szabad választási lehetőséget adnak a gyermekeiknek (P1, F2, Y3, A4, V5), ismét biztonsági okokból (F2). A nemek

tekintetében azonban néhányan egyenesen azt mondták, hogy igen.

nem, mert a gyerekek nem elég érettek ahhoz, hogy meghozzák ezeket a döntéseket, és ez egyszerűen nem egy olyan beszélgetés, amelyet a gyerekekkel folytatnak (Y3, A4), míg néhányan bizonyos értelemben megadják a véleménynyilvánítás szabadságát (P1, V5, F2). Bár a fiúk játszhatnak "babákkal", a lányok pedig autókkal, az öltözködés terén a gyerekek ésszerű keretek között szabadon választhatnak, a rózsaszín ingek a fiúk számára rendben vannak, a lányok pedig viselhetnek kéket, azonban "úgy vélem, a családom nem venné jó néven, ha a fiúkat ruhák vagy nőiesebb ruhák viselésére próbálnám ösztönözni, csak azért, hogy valamit mondjak, vagy hogy a kislányomat lánytalanítsam" (F2). Míg az iskolában nagyobb kifejezési szabadságot biztosítanak, ahol a fiúknak megengedik, hogy felöltözzenek, babázzanak, fodrászt játszanak (P1, Y3, V5), azonban a nemi normativitás azonnal érvényesül az iskolában, és csak akkor nem válik problémássá, ha a szülő elmagyarázza a nemi kifejezési formákról vallott nézeteit, ahogy az egyik szülő elmagyarázta, az iskola aggódott, amikor egy fiúra bugyit kellett húzni, miután bepisilt (P1), nyilvánvalóan az iskola aggódott, hogy a szülőt ez sokkolja és feldühíti, mivel ez nem tükrözi a nemi normativitást.

4.9. Következtetés

A résztvevők az interjúk során az érzelmi válaszok keverékét adták a szenvedélyes gondolkodástól kezdve a gondolkodásra készítő válaszokon át a zaklatott és távolságtartó válaszokig, amelyek az aktuális problémák emlékeihez vezettek, amelyek mélyen ebben a szülői stílusban rejlenek, ennek ellenére mindenki örömmel válaszolt az adott pillanatban érzett energiáján belül. Ez a tanulmány magyarázatot ad arra, hogy miért fejezték ki sokan, hogy a GCP-nek miért vannak kihívásai (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E), és hogy az előrelépéshez miért van szükség oktatásra (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E). Az oktatáson belül ez a koncepció kibővítheti a nemekről a

társadalomban már meglévő beszélgetést, csak idő kérdése, hogy mikor válik szélesebb körben elterjedté és elfogadottá, mert "a mai gyerekek és a fiatalabb generációk is".

is sokkal nyitottabbak és tájékozottabbak a nemi identitással kapcsolatban" (7E), és az idősebb generáció tagjai, akiknek talán nehezebb ezt a váltást végrehajtani, például a szexualitás megbélyegzésével, még akkor is, ha néhány probléma még mindig fennáll, az idő megváltoztatja a társadalom dinamikáját a népességváltáson belül (7E). Sokan vannak, akik megerősítik nemi identitásukat, és örömmel illeszkednek a férfi vagy a nő bináris helyzetébe, azonban vitatott, hogy a gyermekek hogyan jutottak erre a választásra, az egyik gondolat az lehet, hogy a gyermekeknek a szülők, a társadalom és az intézmények által rájuk ruházott állandó nemi megkülönböztetés és sztereotipizálás miatt, akár tudatosan, akár tudat alatt, a fiúkat és a lányokat másként kezelik az elvárt viselkedésformákkal (4M, 5R, 6A). A fiúknak inkább azt mondják, hogy legyenek keményebbek és ne sírjanak, akiket arra bátorítanak, hogy inkább durva játékokban vegyenek részt, míg a lányokat arra tanítják, hogy értékeljék a külsejüket, és inkább a babákkal, mint az építőköccakkal való, gondoskodó típusú játékot fedezzék fel (4M, 5R, 6A). Ezért, ha egy gyermeket nem vesz körül nemi és sztereotipizáló viselkedés, akkor inkább "feledékenyebb", és csak addig, amíg ezek a gyermekek nem kerülnek kapcsolatba másokkal, és nem tesznek fel olyan kérdéseket, mint például, hogy fiú vagy lány vagy, ami lehetővé teszi számukra, hogy saját maguk fedezzék fel, és talán akkor kezd kialakulni az identitásuk (4M), és talán 7-8 éves koruk körül már szilárdabb elképzelésük vagy bemutatásuk lesz (3K). A nemek kulturális értelemben vett "megértésével" a gyermek tinédzser korára, ami azt jelenti, hogy ekkor talán már erősebben behelyezkedik valamibe (7E), de ez nem végleges és változhat, addig ez inkább egy képlékeny tapasztalat, ahol a gyermeknek nem kell véglegesen meghatározni magát. A nem és a nemek jelentését illetően sok vita folyik a teoretikusok között, de a társadalomban elterjedt gondolkodásmód szerint a nem biológiailag adott, a nemek pedig önkonstruáltak (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E, P1, F2, Y3, A4, V5). Ezért amikor a nemek konstrukciójáról beszélünk, az érvényességi

csoporton keresztül visszhangzó viselkedéseken keresztül látható, mivel létezik a nemek rendfenntartása és egy nagyméretű toxikus

a férfiasság kultúrája, amelyben a férfiak határozzák meg, hogy mi a helyes a fiúknak, de a lányoknak is, ha nemekről van szó, egészen a színekig, játékokig és ruházatig (P1, F2, Y3, A4). Úgy tűnik, hogy figyelmen kívül hagyják azokat, akik nem tartoznak a kettősségen kívülre, és nem veszik figyelembe a nemi névmáson kívüli más névmást az érvényességi csoporton belül, és az az elképzelés is erős, hogy a hatalmi pozícióban lévők (vezérigazgatók) való hivatkozással a férfi és női névmás használata korlátozza a nemi előítéleteket (F2), azonban ez a nemi kettősséget erősíti, és mindenkit másokként pozicionál, mivel kirekesztik őket, különösen azokat, akik nem illenek bele a gyermeknek abba a képébe, hogy mit jelent nőnek vagy férfinak lenni. Az ők/ők vagy az alternatív névmások az emberek nagy többsége számára problémássá válnak, mivel nem értik a használatukat, és a társadalom többsége számára vitathatatlanul "nyelvtanilag" helytelen (F2). A GCP-n belül mindenki számára sok elismerés van, ezért az, hogy egy személyt, amint megszületik, automatikusan a két változó egyikébe sorolnak, nem felel meg a világnézetüknek, az intézményeken, a társadalmon és a családon belüli társadalmi normák elleni küzdelemben a GCP arra törekszik, hogy a nem és a nemek pozicionálását és jelentését illetően bővítse az elméletet, azonban nem minden nehézség nélkül (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E).

5. AZ ADATOK MEGVITATÁSA ÉS ÉRTELMEZÉSE

Burr (2003, pp. 2-3) felajánlja, hogy ha a világ és önmagunk kritikus konstruktivista megközelítése érdekében óvatosnak kell lennünk "a világról alkotott feltételezéseinkkel", különösen a férfiak és nők felosztásával és a társadalomban való elhelyezésükkel kapcsolatban, amelyek a természetes biológiai megkülönböztetésen alapulnak, akkor nem árt figyelembe venni, hogy bár számos olyan faj létezik, amelyek reproduktív szerveikben különböznek, sok vita folyik e leírások végleges "természetességéről", különösen ha figyelembe vesszük a nemi átalakító műtéteket, és azt, hogy az interszexuális egyének besorolása hogyan gyakorol kellő nyomást arra, hogy helyesen rendeljük hozzá a nemet, hogy ennek megfelelően neveljük a gyermeket. A nemi fejlődés teoretikusain belüli viták arról, hogy a gyermekek a kognitív fejlődéseméleten, a társadalmi fejlődéseméleten vagy a nemi sémák elméletén keresztül jutnak-e nemi identitásukhoz, mind igaznak hangzanak a maguk idejében és a kutatásukon belüli pozicionálásukban, Bem (1983) azonban szorosabban elhelyezi az érvényességi csoport eredményeit. Például az érvényességen belül a gyermekek képesek voltak teljes mértékben érvényesíteni a nekik rendelt nemi megjelölést, és úgy tűnik, hogy magukban jól érzik magukat, hogy ezt kimondják. Ezek a gyerekek megtanulták a szülők és a tágabb társadalom által adott információkat, ezeket az információkat alkalmazták magukra, és ennek megfelelően strukturálták, amit aztán a kultúra, amelyben élnek, megerősített. A szélesebb körű ismeretekkel azonban jobban megértették az emberi létezésen belüli változásokat, és csak a kortársak nyomására a 6A gyermek problémákat tapasztalt azzal, hogy a szigorú bináris szabályokon kívül érvényesítse önmagát, figyelembe véve, hogy ez a gyermek választási lehetőséget kapott, nemi választási lehetőségekkel, bárhol, ahol egy adott helyzet érintette, azonban csak a társadalmilag adott lehetőségek közül választhatott, fontolja meg, hogy a nemi választási lehetőségek kiválasztására irányuló

nyomás nélkül egy személy bármilyen terminológiát használna, hogy ilyen módon jellemezze önmagát. Azt is meg kell érteni, hogy ez a gyermek (6A) minden információt megkapott arról, hogy a nem és a nemek

van rendelve, és ott jelentése, valamint mélyebb információkat azok kívül a bináris, amelyben elhelyezték a pozicionálás. Ezért, ha ezek a gyerekek egy nemi kultúrába nőnek bele, kapcsolatba kerülnek a bináris nemi dichotómiával, és megtanulják azt, de addig is úgy tűnik, hogy sok nemi szempontból kreatív gyerek boldogan navigál a nemek bármilyen elképzelésén kívül (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E). Ha az ökológiai rendszer (Ettekal és Mahoney, 2017) minden része bináris helyett fluid lenne, az nagyobb kifejezési szabadságot, kevesebb szorongást és a helytelen genderezésből, sztereotípiákból és az ellenőrzésen keresztül történő megkülönböztetésből eredő problémás viselkedést tenne lehetővé. Joel (2019) azt állítja, hogy ha a bináris nemi rendszer olyan természetes fogalom a biológia révén, mint ahogyan azt sokan gondolják, akkor a nemek hatásai bizonyára elkerülhetetlenek, és ezért nem lenne szükség egy "összetett társadalmi rendszerre, amely kikényszeríti őket". Így, ahogy Yelland és Grieshaber (1998, 2. o.) állítja, "a nem egy társadalmi konstrukció, amely folyamatosan módosul az emberi interakciók révén, amelyek abban a számtalan társadalmi kontextusban történnek, amelyben részt veszünk", és ezért csak a kultúra és a domináns társadalom érdekében lenne szükség arra, hogy a gyerekek megtanulják a nemet, mivel ha jól csinálják, akkor normálisnak tekintik őket, és azok számára, akik nem, a marginalizálódást kockáztatják. Butler (1990, 25. o.) kifejti, mivel "a gender mindig egy csinálás", léteznie kell egy olyan magától értetődő ideológiai feltételezésnek, amely a gender csinálás más módjainak paradoxonára épül, hogy előforduljon, ami meghatározza ezt a diskurzust (Burr, 2003; Yelland és Grieshaber, 1998), azonban "minél inkább megkérdőjelezzük a hagyományos dichotóm nemi normákat, annál kevésbé lesznek "normálisak"" (King, 2004, 35. o.). Stets és Burke (1996) úgy fogalmaz, hogy a nemek meghatározzák egy személy társadalmi pozícióját, valamint azt, hogy miként tekint önmagára, amelyben mindkettő kölcsönhatásba lép egymással, és ennek megfelelően befolyásolja egymást:

"Más szóval, mind a férfi vagy női lét, mind az, hogy valaki férfiasabbnak vagy nőiesebbnek látja magát, befolyásolja a viselkedést az interakciókban; e befolyáson keresztül segít a társadalmi struktúra reprodukálásában és az én-éretet fenntartásában" (Stets és Burke, 1996, 193. o.).

Ez világosan látható a szülői stílusok megkülönböztetésében, amelyben a nem-GCP szülői típusok a társadalmi konvenciókat követve, a társadalomban való nehézkes eligazodás nélkül a nemek igazságának megőrzéséért dolgoznak (P1, F2, Y3, A4, V5), ami lehetővé teszi a GCP számára, hogy paradox módon képes legyen a nemek értelmezését nyitva hagyni, de nem nehézség, akadályok, akadályok vagy megkülönböztetés nélkül (1C, 2K, 3K, 4M, 5R, 6A, 7E). A nem-GCP-n belül egy olyan paternalista magatartás rezonál, amelyben a szülők beavatkoznak gyermekük nemi kifejezés és identitás szabadságába vagy választásába, hogy megpróbálják biztosítani érdekeiket, amelyekben a társadalmi konformitás szükséges a társadalomban való jobb eligazodáshoz, abban a hitben, hogy a gyermekek képtelenek ilyen döntéseket hozni, a szülők pedig a nemi szerek alapján döntenek el helyettük a nemüket (P1, F2, Y3, A4, V5). A gyermekek nem fognak felnőni ahhoz, hogy a szüleik döntését sérelmesnek érzékeljék, amíg az nem válik problémává vagy hibává számukra, amiben a nem-GCP szülők azt mondták, hogy teljes mértékben támogatni fognak bármilyen átmenetet az élet későbbi szakaszában (P1, F2, Y3, A4, V5), figyelembe véve azokat a bizonyítékokat, amelyek azt sugallják, hogy a gyermekek 3-5 éves koruk körül mutatnak transznemű tendenciákat (Olson, 2019), ez azt mutatja, hogy ez egy korlátozott gondolkodásmód, amely csak a felnőtteket határozza meg és biztosítja számukra az átmenet, a döntések vagy hibák képességét a nemekkel kapcsolatban. Franklin (1986) azt ajánlja, hogy a felnőttek úgy gondolják, hogy ők jobban képesek hibázni, mert ebből tanulhatnak, míg a gyerekeknek védelemre van szükségük a hibáiktól, azonban éppen a felnőttek azok, akik a történelem során nem kerültek el az ilyen drasztikus hibák elkövetését:

"Felnőttek azok, akik úgy döntöttek, hogy ipari, vegyi és nukleáris hulladékkal szennyezik környezetüket, háborúkat vívnak, koncentrációs táborokat építenek, embereket szegregálnak bőrszínük miatt" (Franklin, 1986, 33. o.).

Ezért igazságtalan, hogy a gyermekek nem kaphatnak ugyanolyan döntési képességet, még akkor is, ha ezek hibákhoz vezetnek, hiszen ha a gyermekeknek már fiatal koruktól kezdve megadjuk a döntési képességet, akkor "lehetséges, hogy a nem megfontolt döntések súlyosabb következményeit kiküszöböljük vagy legalábbis csökkentjük" (Franklin, 1986). Itt az ártatlanságot szinonimaként használják a tudatlansággal, ami viszont a gyermek felnőttek védelmének keresztül korlátozza a gyermek ismereteit a világban létező emberi változatokról, ami a gyermekek hosszan tartó "függőségét, tudatlanságát és jogfosztottságát" eredményezi (Gittins, 1998, 172. o.). Ebben a diskurzusban a GCP "központi szerepet játszik a politikai változás folyamatában", ugyanakkor a "status quo" (Weedon, 1987, 21. o.) megőrzését konstruálja, amennyiben e szabályok ellenállásával vagy megszüntetésével határozza meg, hogy mit jelent a nemi és nemi életet csinálni. Bem (1995) azonban elmagyarázza, hogy ha az emberek csupán alanyai az őket körülvevő diskurzusok megnyilvánulásainak, akkor nincs remény a változásra, alternatívaként az embernek aktív szereplőjévé kell válnia, valamint segítenie kell egy ilyen diskurzus előállításában és manipulálásában, hogy valódi személyes és társadalmi változást tegyen lehetővé, és ez a "képességen keresztül érhető el, hogy azonosítsuk, megértsük és ellenálljunk annak a diskurzusnak, amelynek alanyai vagyunk". Ezért a nem és a nemek nyitva hagyásával a GCP nem arra törekszik, hogy elnyomjon olyan címkékkel, mint fiú/lány/fiú/ő/fi/, hanem azt javasolja, hogy a társadalom gondolja át a nemről és a nemekről alkotott meglévő feltételezéseiket, és azt, hogy hogyan jutottak el ehhez a pozicionalitáshoz, mi és ki hozta létre, és hogyan használják fel azt ellenőrzésre. A szülők jelentik a gyermek első pozicionálását a szocializációba, születésétől kezdve kezdik az útjukat, még ha a szülők megpróbálják is nem erősíteni a nemi sztereotípiákat a gyermekeikre, ahogy azt néhány nem-GCP típus különösen tudatosította, hogy megpróbálják nem, ők maguk gyakran ismétlik ezeket a normákat,

majd ezt az elképzelést használják, hogy az ilyen sztereotip viselkedést kialakító gyermekek valójában veleszületettek, azonban a nemek mindenhol jelen vannak (Ball és Miller, 2017), ezért a szülők viselkedésétől függetlenül más szocializációs ágensek is

mint például a kortársak, az iskola, az intézmények vagy a tágabb kultúra, a jelzők által vezéreltek, és nemi alapú feltételezéseket tesznek másokról (Hanna *et al.*, 2019; Ball and Miller, 2017), ami miatt bármilyen szülői stílus csak korlátozottan semlegesíthető, amint a gyermek az otthonon kívül van. A gyermekek ezután a saját társadalmi életükön belül egyre több nemi koncepciót alakítanak ki, a család elhagyása és az iskolába lépés az első olyan szakasz, ahol Kohlberg (1966) kognitív fejlődéstudományára ismét hatással van Mischel (1966) társadalmi fejlődéstudományára, mivel 7 éves korban és környékén, majd ismét a pubertáskor körül a gyermekek megtanulják a barátságaik és tevékenységeik nemi elkülönítését, amelyben a felnőttek szívesen szankcionálják ezeket a megosztásokat, ezt általában a másik nemi csoporttal szembeni ellenségesség kialakításával érik el, és ez aztán az iskolában és az iskolán kívül is folytatódik (Goldman és Goldman, 1982; Brown, 2014). Ami ismét a 6A-hoz vezet minket, az ő gyermeke jelenleg nem tapasztalt szélsőséges szegregációt, és a gyermekek nagyobb csoportja tartalmazza, azonban nagyobb lehet a vonzódás a nemi preferencia eldöntésére, ahogy a gyermek idősebb lesz, egyelőre úgy tűnik, hogy ez a nemi döntés inkább az érdeklődési körök kapcsolatain, mint mondjuk a nemi szervek hasonlóságán alapul, amelyben a legtöbb gyermek, aki csoportosítja magát, a nemi típusú viselkedésen keresztül (a nemek sztereotípiákat kapnak, amelyeket a nemi típusok alapján rendelnek hozzá). Mivel "a nem többek között egy olyan pozíció, amelyet valaki elfoglal, és amelyből politikailag cselekedhet" (Alcoff, 2006, 148. o.), a nemet és a nemiséget a hatalom és az ellenőrzés eszközeiként használják az intézmények, amelyek nemcsak "nemesítik, hanem genderezik", és éppen a társadalom által elvárt normativitás normáit állítják elő, amelyek viszont hatással vannak a gyermek azon képességére, hogy eligazodjon önmagában, mivel "a nemiség befolyásolja azt, ahogyan szervezzük és gondolkodunk a világról, és ahogyan a világról tudunk" (Celis *et al.*, 2013). Ami elgondolkodtató, hogy a GCP hogyan

működne egy nemek szerinti nyelvi rendszerben, mivel a gyerekek az egész nyelvet úgy tanulják meg, hogy figyelnek a körülöttük lévő másokra (Brown, 2014) nyilvánvalóan az angol és az amerikai nyelven belül van helye a

semlegesítése a szülők számára, de a nemek szerinti nyelvi rendszer kulturális változást von maga után, hacsak ez nem történhet egyszerre. A francia feministák amellettt érveltek, hogy "a következő generáció nemek szerinti nevelése... konkrét pozitív változásokat eredményezne" (Timist, 2017). Prewitt-Freillino *et al.* (2011) kutatása erre az elméletre épül azzal az érveléssel, hogy a nyelvi rendszer apró változtatásai nagy hatással lehetnek az egyén...

"ítéletek, döntések és viselkedés, [mert] a nyelvi módosítást társadalmi és politikai kiigazításoknak kell kísérniük ahhoz, hogy a nemek között fennálló aszimmetriák valóban megváltozzanak" (Prewitt-Freillino *et al.*, 2011).

A nyelv azért fontos, mert olyan kifejezéseknek ad jelentést, amelyek a különbségek és a másság diskurzusán keresztül hatalmi harcokat generálnak a hierarchia, a dominancia és az ellenőrzés fenntartása érdekében (Staszak, 2008; Stets és Burke, 1996). Az elnyomó csoportokon belül a GCP-t és a Theybies-t címkézik és fenyegetik: "a különbség a tények birodalmába tartozik, a másság pedig a diskurzus birodalmába, akkor a biológiai nem a különbség, míg a nem a másság" (Staszak, 2008, 2. o.), azonban a címkék "bizonyos időszakokhoz, kultúrákhoz és szubkultúrákhoz" (Schur, 1971) kapcsolódnak. Ezért a transzgresszióknak a normákkal való szembehelyezkedést jelentő jelentése csak egy adott időben és kulturális térben érvényesül, és pusztán a mostani létezésével egy ponton ténylegesen megváltoztatja a társadalom természetét. Azzal, hogy most egy nemek nélküli világot keresünk, ez nem egy olyan világ, amely nem látja "a különbségeket csoport szinten, a női és férfi nemi szervekkel rendelkező emberek között. De egy nemek nélküli világban egyszerűen nem érdekelne minket" (Joel, 2019). Ezt a korai neveléssel értjük el "az otthon, az iskolában és a társadalomban, amely hangsúlyozza a nemek közös vonásait, és értékeli és elfogadja a nemi különbségeket" (Goldman és Goldman, 1982). Butler (1988) ezt az utópisztikus elképzelést robusztusan egy olyan világgé magyarázza,

ahol "cselekedeteink, gesztusaink, a vizuális test, a felöltözött test, a különböző fizikai jellemzők, amelyek általában a nemhez kapcsolódnak, semmit sem fejeznek ki". A GCP nem arról szól, hogy "megoldja a vitát

gender-normalisták és gender-realisták között", hanem inkább egy uni-esszencialista mozgalom, amely országszerte szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy "a gender konstitutívan meghatározza azt, hogy kik vagyunk" (Mari, 2019). A politikai cselekvés erejében rejlik az, ami változást hozhat a jövőre nézve.

6. ÖSSZEFOGLALÁS, KÖVETKEZTETÉS ÉS AJÁNLÁSOK

Először is megállapították, hogy minden olyan új mozgalom, amely megkérdőjelezi a status quo-t, ellenállást vált ki a változással szemben (Hawley, 2018), és ez alól a GCP sem kivétel. Bár sokan nem értik a GCP-t (1. pont, 4.3. téma) a **Mások felvilágosítása** (2. pont, 4.4. téma) keretében a koncepcióról, a nemek és a nemek biológiai és kulturális összetettségéről, valamint a befogadó nyelvhasználatról (4.6. téma) (Goodman, 2019) a társadalmi változás kiindulópontja. Arra a következtetésre jutottak, hogy a szülőknek a velük kapcsolatba kerülő emberek szélesebb többségét kell oktatniuk, mert egyszerűen nem értenek semmit a bináris fogalmakon kívül, a szülők úgy tűnik, hogy csak a társadalmi normák ellen harcolnak, mert úgy tűnik, hogy nem sok olyan lehetőség van, amely inkluzivitást kínál, beleértve az inkluzív nyelv használatát, mint például az alternatív névmások, mivel nyilvánvaló, hogy az emberek pusztán a nemi szervek alapján fogják használni a névmásokat, vagy tudat alatt döntenének egyet a jelzők alapján, például a ruházat alapján. Ajánlott, hogy az iskolákban több oktatásra van szükség, kezdve az inkluzív LMBTQ szex- és nemi neveléssel, hogy a következő generáció kritikusan gondolkodjon a szexszel és nemekkel kapcsolatos témákról, mert ez segít a gyerekeknek "kialakítani a befogadó és elfogadó hozzáállást azokkal szemben, akik különböznek tőlük", ugyanakkor segít azoknak, akik szabadon azonosítják magukat, és büszkének érzik magukat (Stonewall, 2017). Az intézmények, például a kórházak számára ez segít javítani a gyakorlatukat, és sokkal gördülékenyebb élményt nyújtani az emberek számára az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés során (Markosyan és Ahmed, 2017). Ahhoz, hogy ez sikerüljön, a vezető tanárokat és a szakembereket felelősségre kell vonni egy olyan elérhető célért, ahol a gyerekek és a szakemberek elérik a nem és a nemek hatalmának kipróbált szintű megértését, az emberek biológiailag és társadalmilag tágas skálájának ismeretét, hogy az interszexuális, transznemű, nem bináris és nemi szempontból

nyitott és tágas (variáns) emberek is beletartozzanak. Ez magában foglalná a szóbeli és írásbeli kommunikáció használatát is a következők érdekében

inkluzív nyelvezet és gyakorlat, mint például az ők/ők névmások használata. Miközben a GCP a **társadalmi normák ellen harcol** (3. pont, 4.7. téma), a felszabadulás érdekében történik (Goodman, 2019). A szülők nem egy nemek nélküli, hanem egy befogadó és biztonságos társadalomra törekszenek. A szülők a létező bináris rendszereken belül navigálnak, azonban évekig tartó társadalmi konstrukció ellen harcolnak, amely a férfi/női dichotómián kívül bármit fenyegetésnek tekint (Yelland és Grieshaber, 1998). Arra a következtetésre jutottak, hogy a történelem túl sokat támaszkodott a nemek dichotómiájának feltételezett elképzelésére, a kihívás most a befogadás kihívása, amelyben a nemek és a nemek pluralista és kritikus szemléletének kell szerepelnie a társadalomban (Corfield, 2008). Azt javasolják, hogy széles körű társadalmi változásra van szükség, amely a társadalmon belüli férfiuralom rendszerszintű reformjával kezdődik (Shelly *et al.*, 2011; Bordo, 1996). Ez magában foglalja az emberek azonosítását ellenőrző hatalmi rendszereket (az adatgyűjtés technológiai rendszerei, a személyazonosítás, például útlevelek és születési anyakönyvi kivonatok stb.) Ezeknek határozatlan, X jelöléseket kell tartalmazniuk, vagy lehetőséget kell adniuk arra, hogy az ember üresen hagyhassa a hozzárendelést, ahogyan azt néhány ország és állam Amerikán belül már teszi (Markosyan és Ahmed, 2017). Ennek eléréséhez minden intézményi adatgyűjtő eszközt és technológiai rendszert meg kell változtatni, hogy befogadó legyen, hogy lehetőségeket adjon, vagy eltávolítsa a felesleges dobozokat, a technológiát a nem és a nemek emberi megélésének 20st századi változatához kell fejleszteni. Továbbá **A nemi diskurzuson** belül (4. pont, 4.5. téma) a cisz-normativitást és a heteronormativitást olyan fogalmaknak tekintik magától értetődőnek (Butler, 1990), amelyekben sokan nem kaptak elég képzést vagy személyes problémát ahhoz, hogy másként gondolkodjanak. Az emberek azonban nem mindig könnyen azonosíthatóak, hogy két különböző csoportba soroljuk őket (Intersex Society of North America, dátum nélkül; Emanuel,

2019; Markosyan és Ahmed, 2017). Ezért arra a következtetésre jutottunk, hogy a születéskor történő bináris kijelölés több szempontból is problematikus, mindenekelőtt a nemi sztereotípiák és a gerinctelen nemi szerepek

amelyek ezeket az elnevezéseket követik, nagyon negatív következményekkel járnak a gyermekek számára, amelyek a felnőttkorba is belenyúlnak, még azok számára is, akik a férfi és női dichotómián belül azonosulnak (Fawcett Society, 2019a; Fawcett Society, 2019b). Ajánlott, hogy az egészségügyi szakemberek hagyjanak fel a bináris megnevezések gyerekekre diktálásával; hagyják abba a szükségtelen orvosi beavatkozásokat az interszexuális gyerekek születésekor, kivéve, ha ez valóban életveszélyes vészhelyzet, és hallgassák meg azokat a gyerekeket, akik beszélnek az átváltozásról, kérjék ki a gyerekek beleegyezését (Human Rights Watch, 2017). A családok folyamatos tanácsadásával, oktatással és fémegészségügyi támogatással ez lehetővé teszi a gyermekek számára, hogy elvárások nélkül, szabadon fejlődhessenek. Ahogy a gyerekek nőnek és tanulnak, a családoknak, a szakembereknek és még az iskoláknak is úgy kell meghallgatniuk őket, mint a felnőtteket, az ökológiai rendszernek meg kell tanulnia a gyermeknevelést nyíltan, nem pedig dualista módon. Végül, a történelmi fejlemények miatt a **Beszélő nyelv** (5. pont, 4.6. téma) rendkívül elfogultá vált a férfi narratíva irányába (Timsit, 2017; Shelly *et al.*, 2011; Bordo, 1996), mivel a társadalomban domináns figuraként pozicionálják magukat (Strets és Bruke, 1996). Ebből a kutatásból az a következtetés vonható le, hogy a semleges vagy újszerű névmások használatán keresztül a nemeket befogadó nyelv csökkenti a társadalom tudatos és tudatalatti nemi előítéletességét, és csökkenti a nemi sztereotípiákat az egyénre, még ha egyesek más jelzőket is használnak egy személy nemi megjelölésére, ez még mindig jobban semlegesíti a helyzetet, mint a nemi névmások, és megnyitja a születéskori nemi és nemi megjelölés és a kapcsolódó nemi sztereotípiák tudatalatti hatásait, amelyeket az egyén egész életében az egyénre gyakorolt (Bradley *et al.*, 2019; Hanna *et al.*, 2019; Tavits és Perez, 2019). Az egyik ajánlás a továbbiakban az lenne, hogy a szakirodalom az *ők/ők* névmást standardként használja az emberekre általánosságban, az olyan személyre, akinek a névmás nem

ismert, valamint az emberek által maguk által választott névmásként. Ezt tulajdonképpen az Amerikai Pszichológiai Társaság (APA) is támogatja (dátum nélkül), "mert ez befogadja a

minden embernek, és segít az íróknak elkerülni a nemekkel kapcsolatos feltételezéseket". Azok számára, akik ezt nyelvtanilag helytelennek tartják, mind az APA (dátum nélkül), mind a Merriam-Webster (dátum nélkül) teljes körű leírást ad arról, hogyan kell nyelvtanilag használni a "they" névmást írásban (2. függelék). Míg a they/them egy javasolt semleges névmás az angol nyelvű országok számára, más országok, például Svédország megalkották saját változatukat (Hen) (Senden *et al.*, 2015), és példát mutatnak arra, hogy ez megvalósítható. Az itt közölt intézkedések haragját inkább megelőző rendszerként, mint jelképes hivatkozási pontokként dolgozták ki. Bár ezen ajánlások mindegyikét külön-külön is meg lehetne tenni, mivel egyértelműen végig hasonlóak (rendszerszintű reform, rendszerváltás, oktatás, inkluzív nyelv), és ezért külön-külön is hatnának, szinergiával, hogy ezeket egyszerre kell elfogadni az ökológiai rendszerek minden aspektusában a robusztus társadalmi változás érdekében. Annak érdekében, hogy a 4. szakaszban bemutatott témákból és a 6. szakaszban tett ajánlással való kereszthivatkozással szilárd és világos példát kínáljunk, lásd az 1. függelékben található táblázatot.

7. HIVATKOZÁSOK

- Alcoff, L.M. (2006) *Látható identitások: faj, nem és én*. Oxford: Oxford: Oxford University Press.
- Aliyu, A.A., Bello, M.U., Kasim, R. és Martin, D. (2014) "Positivist és nem pozitivist paradigma a társadalomtudományi kutatásban: ellentétes paradigmák vagy tökéletes partnerek?", *Journal of Management and Sustainability*, 4(3), pp. 79-95. [Online] DOI: 10.5539/jms.v4n3p79 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Amerikai Gyermekgyógyászati Akadémia*. (1998) *A csecsemő és kisgyermek gondozása: Születéstől 5 éves korig*. New York: Bantam.
- Amerikai Pszichológiai Társaság (dátum nélkül) *Egyes számban "ők"*.
Elérhető: <https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/grammar/singular-they> (Hozzáférés: 2020. június 16.).
- Asghar, J. (2013) "Critical paradigm: a preamble for novice researchers", *Life Science Journal*, 10(4), pp. 3121-3127, *Life Science* [Online]. Elérhető: http://www.lifesciencesite.com/ljsj/life1004/415_22334life1004_3121_3127.pdf (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Ball, R. és Miller, J. (2017) *The gender agenda*. London: Jessica Kingsley Publishers.
- Beauvoir, S. (1949) *A második nem*. Fordította Constance Borde és Sheila Malovany-Chevallier. Újranyomás, London: Vintage Books, 2010.
- Bem, S.L. (1983) "Gender schema theory and its implications for child development: raising gender aschematic children in a gender-schematic society", 8(4), pp. 598-616, *JSTOR* [Online]. Elérhető: <http://www.jstor.org/stable/3173685> (Hozzáférés: 2020. május 4.).
- Bem, S.L. (1995) "A nemi polarizáció és a kötelező heteroszexualitás lebontása: Should we turn the Vol. down or up?", *Journal of Sex Research*, 32(4), pp. 329-334. [Online] DOI: 10.1080/00224499509551806 (Hozzáférés: 2020. június 15.).

- Bordo, S. (1996) "The feminist as other", *metaphilosophy*, 27(1/2), pp. 10-27, *JSTOR* [Online]. Elérhető: <http://www.jstor.org/stable/24439161> (Hozzáférés: 2020. február 26.).
- Bradley, D.E., Salkind, J., Moorse, A. és Teitsort, S. (2019) "Singular 'they' and novel pronouns: gender-neutral, nonbinary, or both both?", *Proc Ling Soc Amer*, 4(36), pp. 1-7. [Online] DOI: 10.3765/plsa.v4i1.4542 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Brink, H. (1993) "Validitás és megbízhatóság a kvalitatív kutatásban", *Curationis*, 16(2), pp. 35-38. [Online] DOI: 10.4102/curationis.v16i2.1396 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Bronfenbrenner, U. (1979) *Az emberi fejlődés ökológiája: természeti és tervezési kísérletek*. Cambridge: Harvard University Press.
- Brown, C. (2014) *Szülői nevelés a rózsaszín és a kék színeken túl*. Egyesült Államok: Ten Speed Press, pp. 8-16.
- Burr, V. (2003) *Social constructionism*. 2nd edn. London: Routledge.
- Butler, J. (1986) "Sex and gender in simone de beauvoir's second sex", *Yale French Studies*, (72), 39. o. [Online] DOI: 10.2307/2930225 (Hozzáférés: 2019. február 13.).
- Butler, J. (1988) "Performatív aktusok és a nemek konstitúciója: egy fenomenológiai és feminista elméleti esszé", *Theatre Journal*, 40(4), pp. 519-531. [Online] DOI: 10.2307/3207893 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Butler, J. (1990) *Gender trouble: A feminizmus és az identitás felforgatása*. New York: Routledge.
- Celis, K., Kantola, J., Waylen, G. és Weldon, L.S. (2013) *The oxford handbook of gender and politics*. Oxford: Oxford University Press.

- Christoffersen, A. (2018) *Adatvédelmi és anonimitási megfontolások az egyenlőségi kutatások és adatok tekintetében*. [Online]. Elérhető: <https://www.st-andrews.ac.uk/assets/university/schools/school-of-geography-and-sustainable-development/documents/equality-and-diversity/advance-he-guidance-july-2018.pdf> (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Corfield, J.P. (2008) "History and the challenge of gender history", *The Journal of Theory and Practice*, 1(3), pp. 241-258. [Online] DOI: 10.1080/13642529708596318 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Crocetti, E. (2017) "Identitásképződés a serdülőkorban: az identitáskötelezettségek kialakításának és megszilárdításának dinamikája", *Child Dev Perspect*, 11, pp. 145-150. [Online] DOI: 10.1111/cdep.12226 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Adatvédelmi törvény 2018*, c 12. Elérhető a [következő](#) címen: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/12/contents/enacted> (Hozzáférés: 24. 2020. május).
- DeAngelis, T. (2015) "Class difference", *Monitor on Psychology*, 46(2), p. 62. *Amerikai Pszichológiai Társaság* [Online]. Elérhető: <https://www.apa.org/monitor/2015/02/class-differences> (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Denzin, N.K. és Lincoln, S. (2005) *The sage handbook of qualitative research*. Sage Publications: California.
- Department for Education (2019) *Keeping children safe in education statutory guidance for schools and colleges*. [Online]. Elérhető: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/835733/Keeping_children_safe_in_education_2019.pdf (Hozzáférés: 2020. február 28.).
- Diamond, M. (2002) "A szex és a nem különbözik: a szexuális identitás és a nemi identitás különbözik", *Clinical Child Psychology and Psychiatry*, 7(3), pp. 320-334. [Online] DOI: 10.1177/1359104502007003002 (Hozzáférés: 2020. június 15.).

- Dietze, G. és Roth. J. (2020) *Jobboldali populizmus és nemek: európai perspektívák és azon túl*. Németország: Transcript Verlag.
- Oktatási törvény 2002, 32. c. Elérhető:
<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2002/32/contents> (Hozzáférés: 2020. február 28.).
- Emanuel, D. (2019) *Egy interszexuális gyermeknevelése : "Ez a te testednincs mit tenni". szégyellni"*. Elérhető:
<https://www.edition.cnn.com/2019/04/13/health/intersex-child-parenting-epprise/index.html> (Hozzáférés: 2020. május 4.).
- Egyenlőségi törvény 2010, 15. c. Elérhető a [következő](#) címen:
<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2010/15/part/2/chapter/1> (Hozzáférés: 28.)
 február 2020).
- Ettekal, A.V. és Mahoney, J.I. (2017) "Ecological systems theory", *The Sage Encyclopedia of Out-of-School Learning*, 239-241. o., *The Sage Encyclopedia of Out-of-School Learning*. [Online] DOI: 10.4135/9781483385198.n94 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Európai Nemek Közötti Egyenlőségi Intézet (2018) *Nemek Közötti egyenlőségi index 2017*. [Online] Elérhető: <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2017-measuring-gender-equality-european-union-2005-2015-report> (Hozzáférés: 29. 2019. augusztus).
- Fawcett Society (2019a) *Gender stereotypes in early childhood: a literature review*. Elérhető: <https://www.fawcettsociety.org.uk/gender-stereotypes-in-early-childhood-a-literature-review> (Hozzáférés: 2020. május 4.).
- Fawcett Society (2019b) *A Fawcett kutatásai szerint a gyermekkori nemi sztereotípiáknak való kitettség későbbi életükben is kárt okoz*. Elérhető a következő címen: <https://www.fawcettsociety.org.uk/news/fawcett-research-exposure-gender-stereotypes-children-causes-harm-later-life> (Hozzáférés: 2019. október 14.).

Ferguson, S. (2015) *Címkék: felhatalmazó, káros vagy mindkettő?*. Elérhető:
<https://www.everydayfeminism.com/2015/01/labels-empowering-harmful/>
(Hozzáférés: 2020. március 10.).

- Flick, U. (2015) *Introducing research methodology*. 2nd edn. London: Sage.
- Franklin, B. (1986) *A gyermekek jogai*. Oxford: Basil Blackwell, 33. o.
- Általános adatvédelmi rendelet (2018) *Általános adatvédelmi rendeletek*.
Elérhető: <https://www.gdpr-info.eu/> (Hozzáférés: 2020. május 24.).
- Gittins, D. (1998) *A kérdéses gyermek*. Hampshire: Macmillan Press.
- Goodman, M. (2019) *Öt módja annak, hogy megmutassuk magunkat a gyerekeknek és szüleiknek*. Elérhető: <https://msmagazine.com/2019/12/18/five-ways-to-show-up-for-theybies-and-their-parents/> (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Golafshani, N. (2003) "A megbízhatóság és érvényesség megértése a kvalitatív kutatásban",
The Qualitative Report, 8(4), pp. 597-606, *The Qualitative Report* [Online].
Elérhető: <http://nsuworks.nova.edu/tqr/vol8/iss4/6> (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Goldman, R. és Goldman, J. (1982) *A gyermekek szexuális gondolkodása*. London: London: Routledge & Kegan Paul.
- Guest, G., MacQueen, K. és Namey, E. (2012) *Alkalmazott tematikus elemzés*. Kalifornia: Sage, 10. o.
- Hanna, A., Stevens, N.L., Keyes, O. és Ahmed, M. (2019) *Actually, we should not all use they/them pronouns*. Elérhető a következő címen:
<https://blogs.scientificamerican.com/voices/actually-we-should-not-all-use-they-them-pronouns/> (Hozzáférés: 2020. február 22.).
- Hawley, G. (2018) *Az alt-right demográfiája*. Elérhető:
<https://ifstudies.org/blog/the-demography-of-the-alt-right> (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Heshmat, S. (2014) *Az identitás alapjai*. Elérhető:
<https://www.psychologytoday.com/gb/blog/science-choice/201412/basics-identitas> (Hozzáférés: 2019. október 16.).

- Hibbs, C. (2014) "Androcentrizmus", in Teo, T. (szerk.) *Encyclopedia of Critical Psychology*. New York: Springer. [Online] DOI: 10.1007/978-1-4614-5583-7_16 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Horkheimer, M. (1982) *Kritikai elmélet*. New York: Seabury Press.
- Emberi jogokról szóló 1998. évi 42. törvény*. Elérhető:
<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1998/42/contents> (Hozzáférés: 2020. június 16.).
- Human Rights Watch (2017) *Olyan akarok lenni, amilyenek a természet teremtett: orvosiilag szükségtelen műtétek interszexuális gyermekeken az Egyesült Államokban*. Elérhető a következő címen:
<https://www.hrw.org/report/2017/07/25/i-want-be-nature-made-me/medically-unnecessary-surgures-intersex-children-us> (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Humanium (dátum nélkül) *A gyermekek identitáshoz való jogának megértése*. Elérhető: <https://www.humanium.org/en/identity/> (Hozzáférés: 2019. február 14.).
- Husserl, E. (1954) *Az európai tudomány válsága és a transzcendentális fenomenológia*, Fordította D. Carr. 5.th edn. Reprint. Evanston: Northwestern University Press, 1970.
- Intersex Society of North America (dátum nélkül) *Intersex állapotok*. Elérhető: <https://www.isna.org/faq/frequency/> (Hozzáférés: 2019. június 18.).
- Joel, D. (2019) *Itt az ideje egy nemek nélküli világnak*. Elérhető:
<https://blogs.scientificamerican.com/observations/its-time-for-a-world-without-gender/> (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Jakiela, P. és Ozier, O. (2018) *Gendered language*. [Online]. Elérhető:
<http://documents.worldbank.org/curated/en/405621528167411253/pdf/WPS8464.pdf> (Hozzáférés: 2020. június 16.).
- King, A. (2004) "The prisoner of gender: foucault and the disciplining of the female body", *Journal of International Women's Studies*, 5(2), pp. 29-39. *JIWS*

[Online]. Elérhető: <http://vc.bridgew.edu/jiws/vol5/iss2/4> (Hozzáférés: 2020. május 24.).

- Kivunja, C. és Kuyini, B.A. (2017) "Understanding and applying research paradigms in educational contexts", *International Journal of Higher Education*, 6(5), pp. 26-41. [Online] DOI: 10.5430/ijhe.v6n5p26 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Kohlberg, L. (1966) "A gyermekek nemi szerepekről alkotott elképzeléseinek és attitűdjeinek kognitív fejlődési elemzése", in Maccoby, E. (szerk.) *The development of sex differences*. Stanford: Stanford: Stanford University Press, pp. 82-173.
- Kosciw, J.G., Greytak, E.A., Zongrone, A.D., Clark, C.M. és Truong, N.L. (2018) *The 2017 National School Climate Survey: A lesbikus, meleg, biszexuális, transznemű és queer fiatalok tapasztalatai nemzetünk iskoláiban*. New York: GLSEN.
- Layder, D. (2013) *Doing kiváló kisléptékű kutatás*. London: Sage, 87. o.
- Lester, S. (1999) *Bevezetés a fenomenológiai kutatásba*. [Online]. Elérhető: <https://www.rgs.org/CMSPages/GetFile.aspx?nodeguid=7ad9b8d4-6a93-4269-94d2-585983364b51&lang=en-GB> (Hozzáférés: 2020. március 10.).
- Lewis, P. (2019) *A nem nélküli gyerekek nevelése: idióta és tragikus*. Elérhető: <https://www.wnd.com/2019/03/raising-genderless-kids-both-idiotic-and-tragic/> (Hozzáférés: 2020. május 4.).
- Link, B.G. és Phelan J.C. (1999) "Labeling and stigma", in Aneshensel, C.S. és Phelan, J.C. (szerk.) *Handbook of the Sociology of Mental Health, Handbooks of Sociology and Social Research*. Boston: Springer.
- Lorber, J. és Farrell, S.A. (1991) *A nemek társadalmi konstrukciója*. London: Sage, pp. 1-5.
- Lucas-Stannard, P. (2012) *Nemileg semleges szülői magatartás*. Nagy-Britannia: Amazon.
- Mari, M. (2019) "Feminist perspectives on sex and gender", *The Stanford Encyclopedic Dictionary of Philosophy*. [Online]. Elérhető: <https://plato.stanford.edu/entries/feminism-gender/#GenFemMasPer> (Hozzáférés: 2020. május 23.).

- Markosyan, R. és Ahmed, S.F. (2017) "Sex assignment in conditions affecting sex development", *Journal of Clinical Research in Pediatric Endocrinology*, pp. 106-112. [Online] DOI: 10.4274/jcrpe.2017.S009 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Martin, C., Ruble, D. és Szkrybalo, J. (2002) "Cognitive theories of early gender development", *Psychological Bulletin*, 128(6), pp. 903-933. [Online] DOI: 10.1037/0033-2909.128.6.903 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Martin, K. (2005) "William wants a doll. can he have one? feminists, child care advisors, and gender-neutral child rearing", *Gender & Society*, 19(4), pp. 456-479, *JSTOR* [Online]. Elérhető: <https://www.jstor.org/stable/30044612> (Hozzáférés: 2019. október 30.).
- Mavroveli, S. (2018) Interjú Jessica Salterrel a *Nemek szerint semleges szülői magatartás - túl messzire ment?*. Július 12. [Online]. Elérhető: <https://www.telegraph.co.uk/family/parenting/gender-neutral-parenting-has-gone-far/> (Hozzáférés: 2020. március 10.).
- Mertens, D.M. (2008) "Mixed methods and politics of human research: transformative-emancipatory perspective", in Clark, V.P. and Creswell, J.W. (szerk.) *The mixed methods reader*. California: Sage.
- Merriam Webster (dátum nélkül) *Ők*. Elérhető: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/they> (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Meyer, D. (2013) "A család sokszínűsége és a szülői jogok", in McClain, L. és Cere, D. (szerk.): *Mi a szülői lét?: kortárs viták a családról*. NYU Press, pp. 124-144., *JSTOR* [Online]. Elérhető: <http://www.jstor.org/stable/j.ctt9qgc35.10> (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Miller, L.R. és Grollman, E.A. (2015) "The social costs of gender nonconformity for transgender adults: implications for discrimination and health", *Sociol Forum*, 30(3), pp. 809-831. [Online] DOI: 10.1111/socf.12193 (Hozzáférés: június 15. 2020).

- Mischel, W. (1966) "A viselkedés nemi különbségeinek szociális tanulási szemlélete", in Maccoby, E. (szerk.) *The development of sex differences*. Stanford: Stanford: Stanford University Press, pp. 57-81.
- Moran, D. és Monney, T. (2002) *The phenomenology reader*. Oxon: Routledge.
- Morris, A. (2018) It's a Theyby. *New York Magazine*, április 2., 40-43. o.
- Neill, S.J. (2005) "Research with children: a critical review of the guidelines", *Journal of Child Health Care*, 9(1), pp. 46-58. [Online] DOI: 10.1177/1367493505049646 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- O'Leary, Z. (2007) *The essential guide to doing research*. London: Sage.
- Oksala, J. (2006) "A gender fenomenológiája", *Continental Philosophy Review*, 39(3). [Online] DOI: 10.1007/s11007-006-9025-2 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Olson, K. (2019) Interjú Ed Yonggal a *Young trans children know who they are*. Január 15. [Online] Elérhető: <https://www.theatlantic.com/science/archive/2019/01/young-trans-children-know-who-they-are/580366/> (Hozzáférés: 2020. május 4.).
- Parker, K., Horowitz, J. és Stepler, R. (2017) *A nemi különbségekről, nincs konszenzus a természet vs. nevelés kérdésében*. [Online]. Elérhető: <https://www.pewsocialtrends.org/wp-content/uploads/sites/3/2017/12/Gender-report-December-2017-FINAL.pdf> (Hozzáférés: 2020. február 28.).
- Pham, L. (2018) *A review of key paradigms: Positivism, interpretivism and critical inquiry*, pp. 1-7, *Research Gate* [Online]. Elérhető: https://www.researchgate.net/publication/324486854_A_Review_of_key_paradigms_positivism_interpretivism_and_critical_inquiry (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Prewitt-Freilino, J.L., Caswell, A.T. és Laakso, E.K. (2011) "The gendering of language: a comparison of gender equality in countries with gendered, natural gender, and genderless language", *Sex Roles*, 66(3-4), pp. 268-281. [Online] DOI: 10.1007/s11199-011-0083-5 (Hozzáférés: 2020. június 15.).

- Rehman, A.A. and Alharthi, K. (2016) "Introduction to research paradigms", *International Journal of Educational Investigations*, 3(8), pp. 51-59. [Online] Elérhető:
<http://www.ijeionline.com/attachments/article/57/IJEI.Vol.3.No.8.05.pdf>
(Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Rimmerman, C. (2002) *Az identitástól a politikáig: a leszbikus és meleg mozgalmak az Egyesült Államokban*. Philadelphia: Temple University Press.
- Roberts, L. (2017) *Stop the pollicisation of childhood. Túl messzire mentünk*.
Elérhető a következő címen:
<https://www.dailytelegraph.com.au/rendezview/stop-the-sexual-politicisation-of-childhood-we-have-gone-too-far/news-story/2025d0b4b57d76a145798fc2fbc2ce49> (Hozzáférés: 2020. február 22.).
- Ronen, Y. (2004) "A gyermek identitáshoz való jogának újradefiniálása", *International Journal of Law, Policy and the Family*, 18(2), 147-177. oldal. [Online] DOI: 10.1093/lawfam/18.2.147 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Ryan, G. (2018) "Introduction to positivism, interpretivism and critical theory", *Nurse Research*, 25(4), p. 11. [Online] DOI: 10.7748/nr.2018.e1466 (Hozzáférés: 15 június 2020).
- Sartre, J. (2007) *Az egzisztencializmus humanizmus*. Fordította Carol Macomber. Reprint, New Haven: Yale University Press, 2007.
- Schur, M.E. (1971) *A deviáns viselkedés címkézése*. New York: Harper and Row Publishers.
- Sendén, G.M., Bäck, A.E. és Lindqvist, A. (2015) "Introducing a gender-neutral pronoun in a natural gender language: the influence of time on attitudes and behavior", *Frontiers in Psychology*, 6(893). [Online] DOI: 10.3389/fpsyg.2015.00893 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Shelly, O.T., Morabito, M S. és Tobin-Gurley, J. (2011) "Gendered institutions and gender roles: understanding the experiences of women in policing", *Criminal Justice Studies*, 24(4), pp. 352-367. [Online] DOI:

10.1080/1478601x.2011.625698 (Hozzáféres: 2020. június 15.).

- Simundic, A.C. (2013) "Bias in research", *Biochemia Medica*, 23(1), pp. 12-15. [Online] DOI: 10.11613/BM.2013.003 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Stad (dátum nélkül) *Egalia - stockholms stad*. Elérhető: <https://forskola.stockholm/hitta-forskola/forskola/egalia/> (Hozzáférés: 2019. február 11.).
- Staszak, J.F. (2008) "Másság/nemlét", *International Encyclopaedia of Human Geography*, 1(1). [Online]. Elérhető: <http://www.unige.ch/sciences-societe/geo/files/3214/4464/7634/OtherOtherness.pdf> (Hozzáférés: 2019. december 2.).
- Stets, E.J. és Burke, J.P. (1996) "Gender, control, and interaction", *Social Psychology Quarterly*, 59(3), pp. 193-220, *JSTOR* [Online]. Elérhető: <https://www.jstor.org/stable/2787019> (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Stewart, G.A. (1992) "Interpreting the child's right to identity in the u.n. convention on the rights of the child", *Family Law Quarterly*, 26(3), pp. 221-233, *JSTOR* [Online]. Elérhető: <http://www.jstor.org/stable/25739908> (Hozzáférés: 2019. június 18.).
- Stonewall (2019) *LMBTQ-inkluzív tanterv létrehozása: útmutató középiskolák számára*. Elérhető: https://www.stonewall.org.uk/system/files/inclusive_curriculum_guide.pdf (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Sverdlik, S. (1987) "Kollektív felelősség", *Philosophical Studies: An International Journal for Philosophy in the Analytic Tradition*, 51(1), pp. 61-76, *JSTOR* [Online]. Elérhető: <http://www.jstor.org/stable/4319876> (Hozzáférés: 2020. február 28.).
- Tavits, M. és Perez, O.E. (2019) "Language influences mass opinion towards gender and LGBT equality", *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 116(34), pp. 16781-16786. [Online] DOI: 10.1073/pnas.1908156116 (Hozzáférés: 2020. június 15.).

Az Egyesült Nemzetek Szervezete. (1990) *Egyezmény a gyermekek jogairól*. London: Unicef, p.

4.

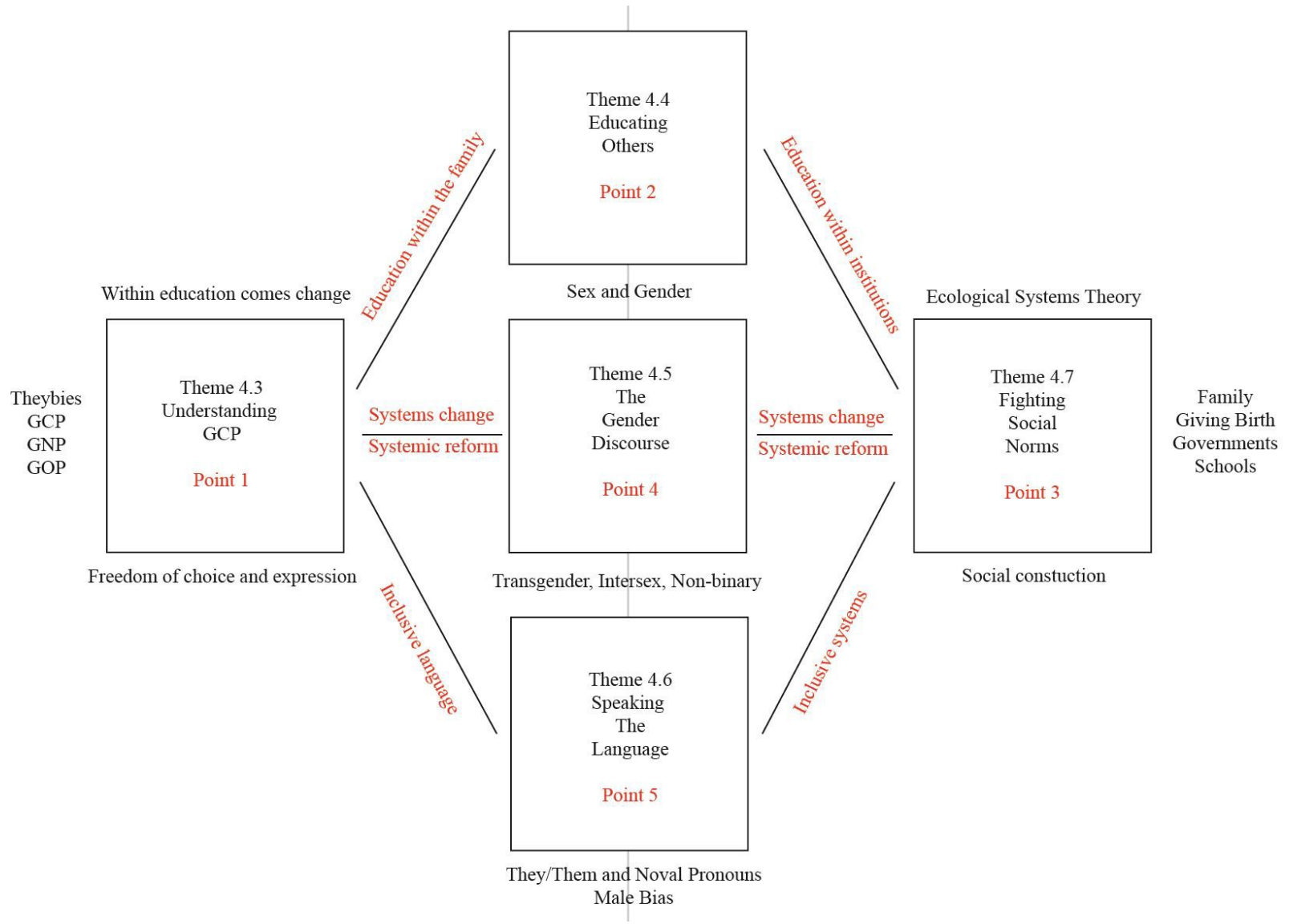
- Thompson, K. (2016) *Interjúk a társadalmi kutatásban: előnyök és hátrányok*.
Elérhető: <https://www.revisesociology.com/2016/01/23/interviews-in-social-research-advantages-and-disadvantages/> (Hozzáférés: 2020. március 10.).
- Timsit, A. (2017) *The Push to Make French Gender-Neutral*. Elérhető:
<https://www.theatlantic.com/international/archive/2017/11/inclusive-writing-france-feminism/545048/> (Hozzáférés: 2020. május 23.).
- Toomey, R. (2019) Interjú Ed Yonggal a *Young trans children know who they are*.
Január 15. [Online]. Elérhető:
<https://www.theatlantic.com/science/archive/2019/01/young-trans-children-know-who-they-are/580366/> (Hozzáférés: 2020. május 4.).
- Torgrison, B. és Minson, C. (2005) "Sex and gender: what is the difference?",
Journal of Applied Physiology, 99(3), pp. 785-787. [Online] DOI:
10.1152/japplphysiol.00376.2005 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Tseng, J. (2008) "Sex, gender, and why the differences matter", *AMA Journal of Ethics*, 10(7), pp. 427-428. [Online] DOI:
10.1001/virtualmentor.2008.10.7.fred1-0807 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Az emberi jogok egyetemes nyilatkozata (1948) *Az emberi jogok egyetemes nyilatkozata*.
Elérhető: <http://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/>
(Hozzáférés: 2019. december 21.).
- Vanclay, F., Baines, T.J. és Taylor, N.C. (2013) "Principles for ethical research involving humans: ethical professional practice in impact assessment part I", *Impact Assessment and Project Appraisal*, 31(4), pp. 243-253. [Online] DOI: 10.1080/14615517.2013.850307 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Walliman, N. (2011) *Kutatási módszerek: az alapok*. London: Routledge.
- Weedon, C. (1987) *Feminista gyakorlat és posztstrukturalista elmélet*.
Oxford: Blackwell.

- Worthen, M.G.F. (2016) "Hetero-cis-normativity and the gendering of transphobia", *International Journal of Transgenderism*, (17)1, pp. 31-57. [Online] DOI: 10.1080/15532739.2016.1149538 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Yelland, N. és Grieshaber, S. (1998) "Blurring the edge", in Yelland, N. (szerk.) *Nemek a korai gyermekkorban*. London: Routledge.
- Zook, T. (2017) "Promising pedagogy: advancing the educational experience of queer students through transformative leadership", *Journal of Homosexuality*, 64(13), pp. 1755-1777. [Online] DOI: 10.1080/00918369.2016.1267462 (Hozzáférés: 2020. június 15.).
- Zosuls, M.K., Miller, F.C., Ruble, N.D., Martin, L.C. és Fabes, A.R. (2011) "A nemi szerepek fejlődésének kutatása: történelmi tendenciák és jövőbeli irányok", *Sex Roles*, 64(11-12), pp. 826-842. [Online] DOI: 10.1007/s11199-010-9902-3. (Hozzáférés: 2020. június 15.).

8. FÜGGELÉKEK

8.1. 1. függelék: Tematikus elemzés és ajánlások táblázat

A 6. szakaszra tovább építve, a 4. szakaszban bemutatott témák kereszthivatkozásával ez a diagram egyszerű navigációként szolgál, hogy a két témakör világosan és erőteljesen keresztezze egymást. Azért, hogy megmutassuk, hogyan segíthetünk a GCP-knek szabadabban eligazodni ebben a nemek szerinti világban. Fekete színnel a 4. szakaszban található tematikus elemzés megállapításai által bemutatott témák vannak jelölve, a megfelelő témák pedig a 6. szakaszban javasolt ajánlások piros színnel vannak jelölve.

8.2. 2. függelék: Hogyan használjuk az ők/azok névmásokat?

A Merriam Webster (dátum nélkül) a következőképpen határozza meg az ők/azok névmások használatát:

They névmás

\ 'thā \ \

Az *ők* meghatározása

1: azok: azok az emberek, állatok vagy dolgok

Jól táncolnak.

Mit akarnak tenni?

Már nem olyan népszerűek, mint régen.

2-általános értelemben emberek vagy emberek egy csoportjára való utaláshoz, akiket nem részleteztek Tudod, mit mondanak.

Az emberek azt csinálnak, amit akarnak.

Azt mondják, a tárgyalás hetekig is

eltarthat. Lusta, mint *a* fene.

3 a - egyes számú határozatlan névelővel használva

Senkinek sem kell mennie, *ha* nem akar.

Mindenki tudta, *hogy* hol áll ...

- E. L. Doctorow

b - egyes szám első személyű előjárószóval **használjuk** ismeretlen vagy meg

nem határozott személyre való hivatkozásra A panasszal élő munkavállaló

panaszt nyújthat be, *ha* szüksége van rá.

A telefonáló azt mondta, *hogy* nem tudják, hol van.

c - egyetlen személyre utal, akinek a nemét szándékosan nem fedik fel.

Egy diáknál kést és légpuskát találtak a hátizsákjában hétfőn - erősítette meg Renee

Murphy, a kerület szóvivője. A diákot, akinek a nevét nem hozták nyilvánosságra, a

kerületi szabályoknak megfelelően fegyelmezni fogják - mondta Murphy. Emellett

szembe kell nézniük

vádakat a bűnüldözésen kívülről, mondta.

— Olivia Krauth

d - olyan személyre utal, akinek nemi identitása nem bináris.

Tudtam bizonyos dolgokat ... a személyről, akivel interjút készítettem.... Néhány évvel ezelőtt vette fel a nemsemleges nevét, *amikor* tudatosan nem binárisnak - azaz sem férfinak, sem nőnek - kezdte magát azonosítani. A húszas éveik végén jártak, rendezvényszervezőként dolgoztak, egyetemre jelentkeztek.

— Amy Harmon

Használhatók-e határozatlan névelő alanyként? Használati útmutató

A határozatlan alanyként használt *they* (2. értelem) ellen néha kifogásolják, hogy nincs előtagja. Nem minden névmásnak van azonban szüksége előljárósóra. A határozatlan *they* az összefüggések minden fajtájában használatos és szabványos.

Használhatók-e egyes számban az *ők*, az *ő*, az *ők* és a *maguk* névmások?

Használati útmutató *Ők, az ő, őket, őket, magukat*: Az angol nyelvben nincs olyan általános nemű egyes szám harmadik személyű névmás, amely a határozatlan névelőkre (például *everyone, anyone, someone*) utalhatna. Az írók és a beszélők ezt a hiányt a többes számú névmások használatával pótolták. *and every one to rest themselves* betake - William Shakespeare I would have everyone marry if *they* can do it properly - Jane Austen it is too hideous for anyone in *their* senses to buy - W. H. Auden A többes számú névmásokat határozatlan számú névmásként is használják, hogy olyan egyes számú főnevekre utaljanak, amelyek sok személyt jelölnek. 'tis meet that some more audience than a mother, since nature makes *them* partial, should o'erhear the speech - William Shakespeare a person can't help *their* birth - William Shakespeare.

W. M. Thackeray senki sem azért megy csatába, hogy megöljék. - De megölik őket -

G. B. Shaw Az *ők, az ő, az ő, a maguk* és a *maguk* mint határozatlan nemű és

határozatlan számú névmások használata jól bevált a beszédben és az írásban, még az irodalmi és a formális

összefüggések. Az utóbbi években ezeket a névmásokat olyan személyek is átvették, akiknek nemi identitása nem bináris, ahogyan azt a fenti 3d. értelemben illusztráljuk.

A *they* első ismert használata

13. század, az 1. értelemben meghatározott jelentésben

Története és *etimológiája*

közéangol, a régi északi *their*, hímnemű többes szám mutató és személyes névmás;

rokon az óangol *thæt* that szóval.